

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **Số 1 Tôn Thất Tùng, P. Bến Thành, TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

08/2025

Công trạng nhờ một giờ suy ngẫm về cuộc thương khó của Ta còn nhiều hơn cả một năm đánh mình đến chảy máu (NK 369).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG THÁNG 08/2025

LM. Ernest Nguyễn Văn Hương

ColoringPagesOnly.com

Trong tháng 8, chúng ta cùng với Giáo hội mừng lễ Đức Mẹ hồn xác lên trời. Nhiều nơi, nhiều nước đã mừng lễ này rất lớn, có khi đây là ngày lễ nghỉ. Người công giáo Việt Nam cũng không ngoại lệ. Trong tâm tình yêu mến Đức Mẹ, nhiều xứ đạo cũng đã tổ chức mừng lễ, tôn vinh Đức Mẹ qua những hình thức khác nhau: lân chuỗi, rước kiệu, tung hoa... Năm nay đặc biệt hơn, nhiều nhóm tổ chức những đoàn hành hương lớn nhỏ đi đến những nơi, những trung tâm

hành hương kính Đức Mẹ.

Chúng ta tôn vinh Đức Mẹ, chúng ta mừng Đức Mẹ về trời, có nghĩa là Đức Mẹ vẫn đang sống đang hiện diện với con cái của Mẹ. Sự sống của Mẹ không phải chỉ giới hạn trong cuộc đời ở trần gian, nhưng bao trùm cả không gian và thời gian: không gian vì Đức Mẹ hiện diện khắp nơi trên thế giới; thời gian vì trong lịch sử của nhân loại, Đức Mẹ luôn nhắc nhở chúng ta ăn năn sám hối để được sống bình an hạnh phúc. Đức Mẹ hiện diện trong lịch sử của con người và của mỗi người. Thiên Chúa đã muốn cho Đức Mẹ luôn luôn ở với chúng ta.

Đức Mẹ lên trời cho thấy lòng từ bi nhân hậu của Thiên Chúa đã yêu thương quan phòng làm êm dịu những khổ đau, đem lại niềm an vui cho các dân tộc. Từ muôn đời, Thiên Chúa đã đặc biệt yêu thương Mẹ và ban cho Mẹ dạt dào những đặc ân mà Giáo hội nhận biết và khám phá ra. Cho dù ngày nay, thời buổi có nhiều người sai lạc chân lý và sa sút về đạo đức, thấp kém về nhân đức, Đức Mẹ vẫn hiện diện nơi nhân loại, nhất là nơi những người tin tưởng để nhờ lời kêu gọi của Đức Mẹ, chúng ta vẫn có thể trở lại với Chúa, nhận ra Lòng Thương Xót của Chúa đối với con người.

Xin Đức Mẹ luôn giúp chúng ta biết in tưởng vào lòng thương xót của Chúa.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT XVIII THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Chúng ta đang sống trong nền kinh tế thị trường và trong nền văn minh hưởng thụ. Bởi đó chúng ta bị thu hút bởi tiền bạc của cải. Nhưng của cải vật chất vừa có lợi vừa có hại.

Lời Chúa hôm nay sẽ cho ta thấy rõ mặt phải và mặt trái của tiền bạc của cải.

CÓ TIỀN VÀ XÀI TIỀN

Một lão trọc phú keo kiệt kia đã tích lũy được một số tiền rất lớn và đang mơ tới tương lai hạnh phúc đang chờ đón lão. Tuy nhiên trước khi lão kịp vung tiền ra mua lấy hạnh phúc thì thần chết hiện ra đòi bắt hẵn xuống âm phủ.

Lão thương lượng: "Xin thần chết cho tôi sống thêm ba ngày nữa thôi. Tôi sẽ chia cho ngài một nửa tài sản của tôi". Thần

chết không chịu. Lão xuống giá: "Vậy xin cho tôi sống thêm một ngày. Tôi sẽ giao cho Ngài tất cả tài sản". Thần chết vẫn không chịu. Lão nài nỉ "Xin cho tôi một phút thôi, để tôi kịp viết lời trối". Thần chết đồng ý. Lão ngồi xuống, cầm bút viết câu sau đây:

"Gửi người nào gặp được tờ giấy này. Nếu bạn có đủ tiền để sống thì đừng uổng phí cuộc đời để kiếm thêm nhiều tiền nữa làm chi. Hãy lo sống thôi! Tiền bạc của tôi rất nhiều, nhưng chỉ một giờ để sống tôi cũng chẳng mua được!"

Tiền của không phải để sở hữu mà để hưởng dùng. Nói nôm na, tiền bạc không phải để "có" mà để "xài". Nhiều người rất biết cách "sở hữu" nhưng lại không

biết cách "hưởng dùng". Rất cuộc họ không hạnh phúc bằng một đứa trẻ, sở hữu rất ít nhưng hưởng dùng rất nhiều. Người giàu thật không phải là người có nhiều mà là người hưởng dùng nhiều. Cố gắng để có thật nhiều tiền mà không thể hưởng dùng thì chẳng khác gì một người mù cố gắng thu góp thật nhiều băng video.

Vấn đề đặt ra là "hưởng dùng" và "xài" tiền như thế nào.

NGHỆ THUẬT LÀM GIÀU

Một ngày nọ, vua Nghiêu đi tuần thú đất Hoa, viên quan địa phương đất ấy ra nghênh đón và chúc vua rằng: "Xin chúc nhà vua sống lâu". Vua Nghiêu nói: "Đừng chúc thế!" Viên quan lại chúc: "Chúc nhà vua giàu có". Vua Nghiêu lại nói: "Đừng chúc thế". Viên quan chúc nữa: "Xin chúc nhà vua đông con trai". Vua Nghiêu lại nói: "Đừng chúc thế". Quan lấy làm lạ mới hỏi nhà vua: "Sống lâu, giàu có, đông con trai, ai cũng thích cả, sao nhà vua chẳng muốn?". Vua Nghiêu đáp: "Đông con trai thì sợ nhiều. Giàu có thì việc nhiều. Sống lâu thì nhọc nhiều. Ba điều ấy không mang lại nhân đức nên ta từ chối".

Viên quan tâu: "Nhà vua nói thế thực là bậc quân tử. Nhưng trời sinh ra mỗi người phải có một việc. Nếu đông con trai, hãy cắt đặt mỗi người một nhiệm vụ thì có lợi chứ có gì mà sợ? Giàu có mà đem phân phát cho người nghèo thì còn công việc gì mà lo? Ăn uống có chừng mực, thức ngủ có điều độ, trong lòng thanh thoả, thiên hạ tài giỏi thì vui cái vui của họ, trăm tuổi nhắm mắt về cõi trời. Một đời chẳng gây tai hoạ gì, hỏi có gì là nhọc?".

Đứng trước tiền của, người ta có những thái độ rất khác nhau: Vua Nghiêu vì quá thận trọng chỉ nhìn thấy mặt trái của đồng tiền, nên của cải không sinh ích gì cho ông. Người phú hộ trong bài Tin Mừng hôm nay lại quá cậy dựa vào tiền của, nên khi thần chết bất ngờ đến thì tiền muôn bạc nén cũng không cứu được linh hồn ông. Duy chỉ có viên quan địa phương là có thái độ đúng mực về tiền bạc: Nếu giàu có thì đem chia sẻ cho người thiếu thốn. Đó chính là sứ điệp mà Chúa Giêsu muốn loan báo cho chúng ta hôm nay: Hãy dùng của cải đời này mà "làm giàu trước mặt Thiên Chúa" (Lc 12, 21). Đó chính là "nghệ thuật làm giàu" đích thực.

CHÚA NHẬT XIX THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Lắng nghe sứ điệp của bài Tin Mừng (Luca 12:32-48)

“Đừng sợ” là điệp khúc Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II thường lặp lại trong các sứ điệp của ngài, để khích lệ chúng ta hãy can trường đối diện với nền văn hóa hưởng thụ của thế giới hôm nay. Nó bắt nguồn từ lời trấn an mà Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ: *“Hỡi đoàn chiên nhỏ bé, đừng sợ, vì Cha anh em đã vui lòng ban Nước của Người cho anh em”*. Chúa Giêsu đã khẳng định lý do tại sao chúng ta phải giữ vững thái độ kiên cường khi hành động như người con của Cha trên trời.

Chúa Giêsu đã thấy rõ những sợ hãi của chúng ta và Người muốn chuẩn bị cho chúng ta đủ sức đối phó với những sợ hãi ấy. Trước hết Người âu yếm gọi chúng ta là *“đoàn chiên nhỏ bé”* của Người. Chiên đã là loài vật yếu đuối, lại còn nhỏ bé nữa, cho nên mạng sống của nó lệ thuộc vào tình yêu thương chăn dắt của mục tử. Chúa Giêsu

muốn gợi lại hình ảnh tác giả Thánh Vịnh 23 sử dụng để ca ngợi Thiên Chúa: Đức Chúa là Đấng chăn dắt tôi, tôi còn sợ chi? Như vậy, *phó thác* nơi Chúa phải là thái độ căn bản để chúng ta không sợ bất cứ điều gì. Nhưng căn cứ vào đâu để chúng ta có thể phó thác? Đó là vì Thiên Chúa là “Cha anh em”. Chúa là Cha nhân từ, nên chúng ta phải tin tưởng Người chứ! Nếu quả thực chúng ta muốn làm con cái Cha trên trời thì chúng ta hãy nghe Người dạy chúng ta đừng sợ phải làm những điều tốt nhất và cần thiết nhất. Có hai điều được Chúa Giêsu nói đến trong bài Tin Mừng hôm nay.

Điều đầu tiên là *“Hãy sắm lấy một kho tàng không thể hao hụt ở trên trời”*. Lối sống của con cái thế gian là thu tích tiền bạc của cải, làm giàu ở đời này. Nhưng cũng giống như nhà phú hộ trắng tay khi cái chết đến thăm (Lu-ca 12:16-21), chúng ta sẽ không thể mang theo tài sản xuống mồ. Còn lối sống của con

cái Chúa luôn hướng về tương lai vĩnh cửu là kho tàng ở trên trời. Giữa hai lối sống ấy, chúng ta phải chọn lựa và thường thì chúng ta cảm thấy sợ hãi khi phải chọn điều mình chưa thấy được trước mắt. Vậy Chúa bảo chúng ta đừng sợ khi phải sử dụng của cải để làm việc lành phúc đức, như bố thí và giúp đỡ người nghèo khổ, vì đó là cách chúng ta tích trữ cho kho tàng trên trời.

Điều thứ hai là *"Hãy sẵn sàng, vì chính giờ phút anh em không ngờ, thì Con Người sẽ đến"*. Giờ phút Con Người sẽ đến là giờ phút chúng ta phải đối diện với việc Chúa phán xét chúng ta sau khi chúng ta lìa đời. Sợ chết là lẽ đương nhiên của người đời, nên người ta làm đủ mọi cách để kéo dài sự sống. Tuy nhiên còn một điều liên hệ đến sự sống mà chúng ta ít nghĩ đến, là sự sống đời sau tiếp nối sự sống đời này. Đây là bí quyết Chúa Giêsu muốn dạy chúng ta để đừng sợ trước cái chết và việc phán xét? Là chúng ta hãy nhìn Chúa như "ông chủ", không phải một ông chủ khắc nghiệt, nhưng ông chủ lo lắng chăm sóc cho đầy tớ đến độ sẵn sàng *"thắt lưng, đưa họ vào bàn ăn, và đến bên từng người mà phục vụ"*. Thực là một hình ảnh cảm động và đầy khích

lệ nói lên lòng Cha trên trời yêu thương chăm sóc chúng ta!

SỐNG SỬ ĐIỆP TIN MỪNG

Các nhà tâm lý học hoặc bác sĩ tâm thần có thể giúp đỡ một bệnh nhân làm chủ được sự sợ hãi. Còn hơn một chuyên gia hay bác sĩ, Chúa Giêsu dạy chúng ta đừng sợ hãi vì Người là Mục Tử nhân lành. Người sẽ dẫn dắt chúng ta can đảm đi hết cuộc lữ hành trần gian để đưa chúng ta tới kho tàng không hề hư nát và hưởng gia nghiệp của Cha trên trời. Người cũng sẽ trở lại để đón chúng ta, như Ông Chủ thắt lưng và đưa chúng ta vào bàn tiệc thiên quốc. Để được như vậy, Chúa dạy chúng ta chỉ cần làm một điều thôi: hãy sẵn sàng.

Sẵn sàng sẽ là câu hỏi chúng ta trả lời mỗi ngày, nhất là vào giờ xét mình và cầu nguyện trước khi đi ngủ. Sẵn sàng và sợ hãi giống như nước với lửa. Nếu nước đã sẵn sàng thì lửa sợ hãi cũng phải tắt thôi! Sẵn sàng đón Chúa đến không chỉ là tư thế nhất thời, nhưng là thái độ và lối sống của Ki-tô hữu trong mọi lúc (canh hai hoặc canh ba) và mọi nơi. Lời cầu nguyện ý nghĩa nhất của Ki-tô hữu, kẻ sẵn sàng, phải là: *"Lạy Chúa Giêsu, xin ngự đến"* (Khải Huyền 22:20).

Lm. Đa-minh Trần đình Nhi

CHÚA NHẬT XX THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Lắng nghe sứ điệp của bài Tin Mừng (Lc 12:49-53)

Ít có ai muốn cho mình là lý do gây chia rẽ, nhưng với Chúa Giêsu, đó lại là một thực tại rõ ràng. Chính Chúa Giêsu đã vạch ra một ranh giới: *"Ai không đi với tôi là chống lại tôi, và ai không cùng tôi thu góp là phân tán"* (Lu-ca 11:23). Theo Chúa và không theo Chúa là hai chọn lựa đối nghịch chia chúng ta thành hai hạng người. Lời khẳng định của Chúa hôm nay đòi chúng ta phải thành thực xét lại thái độ theo Chúa của chúng ta, để chúng ta dứt khoát làm môn đệ Người và can đảm chấp nhận những hậu quả của việc chọn lựa này, thậm chí hậu quả ấy có thể xảy ra ngay trong bản thân và trong gia đình chúng ta.

Trước khi đòi chúng ta phải có thái độ dứt khoát theo Người, Chúa Giêsu đã thẳng thắn cho chúng ta biết chúng ta phải theo Người đi tới đâu. Dĩ nhiên là theo Người đi vào cuộc Thương Khó. Người đã diễn tả sứ mệnh của mình là chết để cứu độ nhân

loại bằng một hình ảnh vô cùng sống động: lửa bùng lên và phép rửa phải chịu. Theo ý nghĩa Kinh Thánh, lửa và nước được coi như khí cụ phán xét. Do đó, ở đây Chúa Giêsu muốn nói đến cuộc Phán Xét chính Người sắp phải chịu, tức là cuộc Thương Khó, để rồi kết quả của cuộc Phán Xét này là ơn cứu độ Người mang lại cho nhân loại. Đúng vậy, Chúa Cha sẽ "phán xét" Trưởng Tử

của nhân loại về lòng trung thành chu toàn sứ mệnh, và Người sung sướng lập lại lời Người đã phán: *"Con là Con yêu dấu của Cha, Cha hài lòng về Con"* (Mác-cô 1:11).

Theo Chúa làm môn đệ Người, chúng ta nhận thấy sự chia rẽ ngay trong con người chúng ta. Chúng ta cảm thấy bị giằng co giữa hai thần khí, thần khí của sự dữ và thần khí của Chúa Kitô. Thánh Phaolô Tông đồ gọi đó là cuộc chiến nội tâm. Hơn ai hết, ngài đã cảm nghiệm điều này rõ rệt: *"Khi tôi muốn làm sự thiện thì lại thấy sự ác xuất hiện ngay...Tôi thật là một người khốn nạn! Ai sẽ giải thoát tôi"*

khỏi thân xác phải chết này?” Và ngài trả lời: “Tạ ơn Thiên Chúa, nhờ Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta!” (Xem Rô-ma 7:14-25).

Vì chọn lựa theo Chúa bắt chúng ta phải chấp nhận hy sinh, vác thập giá... nên có những người từ chối không muốn làm môn đệ Người. Họ không theo lối sống của Chúa. Chính sự khác biệt giữa lối sống theo thế gian và lối sống của người môn đệ Chúa đã gây ra những ngăn cách. Hiện trạng chia rẽ rất thường xảy ra ngay trong phạm vi một nhà. Thí dụ con cái khủng hoảng đức tin không muốn nghe lời khuyên bảo của cha mẹ. Thế là có chia rẽ và cuộc chiến tranh lạnh xảy ra giữa theo Chúa và không theo Chúa, giữa con trai với cha, con gái với mẹ và mẹ chồng với nàng dâu!

Sống sứ điệp Tin Mừng

Không mấy khi chúng ta thấy Chúa Giêsu biểu lộ nhiều cảm xúc như trong đoạn Tin Mừng hôm nay. Người “những ước mong” và “khắc khoải biết bao” được làm trọn sứ mệnh Chúa Cha đã trao, mặc dù Người vẫn phải chiến đấu tới cùng để vâng theo thánh ý Chúa Cha. Chúa Giêsu không những mời gọi chúng ta hãy thành thực chấp nhận những “chia rẽ” để đi theo

Người, mà còn ước mong chúng ta trở nên “đồng hình đồng dạng” với Người. Người xin chúng ta hãy chia tay với lối sống cũ tội lỗi để mặc lấy đời sống mới trong Thánh Thần. Người khích lệ chúng ta hãy chia rẽ với lòng tham lam của cải tiền bạc, để cố gắng đi tìm Nước Trời. Người chờ đợi chúng ta bỏ lại hận thù để yêu thương những người làm tổn thương chúng ta. Người muốn chia rẽ chúng ta với tính ích kỷ để chúng ta đến giúp đỡ người nghèo khổ. Nói cho cùng, Chúa Giêsu đem đến cho chúng ta toàn là những chia rẽ, nhưng tất cả đều nhằm làm cho mối tương quan giữa chúng ta với Người được khăng khít.

Chúa Giêsu là gương mẫu trong cuộc chiến nội tâm. *“Người đã khước từ niềm vui dành cho mình, mà cam chịu khổ hình thập giá, chẳng nề chi ô nhục, và nay đang ngự bên hữu ngai Thiên Chúa”* (Do-thái 12:2). Chúa Giêsu cũng là gương mẫu chiến thắng! Sau khi nêu lên tấm gương Chúa Giêsu, tác giả thư Do-thái thách đố chúng ta: *“Quả thật, trong cuộc chiến đấu với tội lỗi, anh em chưa chống trả đến mức đổ máu đâu”* (12:4)!

Lm. Đa-minh Trần đình Nhi

CHÚA NHẬT XXI THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Lắng nghe sứ điệp của bài Tin Mừng (Lu-ca 13:22-30)

Thiên Chúa mở cửa ơn cứu độ cho mọi người, không trừ ai. Kế hoạch cứu độ của Người được khởi sự từ dân Do-thái và mở rộng cho muôn dân. Cho nên đáng lẽ dân Do-thái phải là những người đầu tiên được điểm phúc đi qua cửa ấy mà vào Nước Thiên Chúa. Nhưng thực tế không phải như vậy, như Chúa Giêsu đã ám chỉ dân Do-thái là những người "bị đuổi ra ngoài" trong khi "thiên hạ sẽ từ đông tây nam bắc đến dự tiệc trong Nước Thiên Chúa". Sở dĩ có tình trạng như vậy cũng là vì "cửa hẹp" của Nước Thiên Chúa. Trong bài Tin Mừng Chúa Nhật trước, Chúa Giêsu không ngần ngại cho mình là lý do gây nên chia rẽ, và hôm nay hiểu theo một ý nghĩa nào đó, Người đã mặc nhiên khẳng định mình là "cửa hẹp". Hay nói đúng hơn, lối sống của Người và các môn đệ được ví như "cửa hẹp" qua đó người ta mới vào được Nước Thiên Chúa.

Trong bài giảng về "Mục tử Nhân lành", Chúa Giêsu đã chẳng tuyên bố Người là "cửa chuồng chiên" (Gio-an 10:7), để chiên qua đó mà ra vào và được sống hay sao? Đối với Ít-ra-en Mới, tức là toàn thể nhân loại, Thiên Chúa đã đặt Chúa Giêsu làm "cửa chuồng chiên", đồng thời cũng làm Mục tử Nhân lành để dẫn dắt họ về Nhà Cha. Chúa Giêsu đã được sai đến trần gian và quy tụ người ta làm môn đệ Người, đưa người ta đi theo lối sống của Người. Cũng như đòi họ phải đi qua cửa hẹp, Chúa Giêsu đã công khai thách đố những ai muốn làm môn đệ Người. "Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo" (Lu-ca 9:23). Như vậy, khi Chúa Giêsu nói "hãy chiến đấu để qua được cửa hẹp mà vào" thì cũng giống như "hãy từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày" mà thôi! Chúng ta cứ thử tưởng tượng ra một cánh cửa hẹp duy nhất và một đám đông chen chúc nhau đi qua. Chắc chắn là một cuộc chiến gian nan vất vả. Nào là

phải nhanh chân, phải bỏ lại những hành lý không cần thiết, phải tránh khỏi bị đập giẫm lên nhau mà chết. Phải yêu thương kẻ thù. Phải buông ra nhiều thứ: tiền bạc, danh vọng, hận thù, những thú vui trần gian... và biết bao nhiêu kẻ nội thù trong đời sống thiêng liêng. Đó là chưa kể đến kẻ thù ma quỷ luôn tìm cách gạt gẫm, mời gọi chúng ta theo chúng mà đi trên con đường thênh thang dẫn đến diệt vong (Mát-thêu 7:13).

Kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa có thời hạn. “Khi chủ nhà đã đứng dậy và khóa cửa lại” cũng là thời điểm phán xét và kết thúc. Lúc ấy, những người đã không chịu làm môn đệ Chúa Giêsu và đã không qua cửa hẹp của Người mà vào Nước Thiên Chúa, lại đứng trước cửa hẹp và khiêu nại rằng mình đã từng “quen biết” Người! Phải, họ đã từng được ăn uống với Người, từng được nghe Người giảng dạy, nhưng họ chẳng khi nào chịu “từ bỏ mình, vác thập giá mà theo Người”. Không phải cứ mang danh con cháu của các tổ phụ Do-thái, hoặc mang danh “Kitô hữu” là đương nhiên được vào Nước Thiên Chúa đâu! Đấy đích thực là một cảnh báo cho tất cả những ai vỗ ngực là Kitô

hữu mà không hề sống theo đường lối của Chúa Ki-tô vậy.

Sống sứ điệp Tin Mừng

Bài Tin Mừng hôm nay có thể làm chúng ta hơi nản lòng một chút. Chúng ta phải “chiến đấu” là điều không mấy ai thích. Rồi qua cửa hẹp đòi hỏi chúng ta phải từ bỏ rất nhiều. Thêm vào đó là cảnh “khóc lóc nghiêng rặng” của nhiều con cái các tổ phụ Do-thái, vì họ bị đuổi ra ngoài. Nhưng thực ra Chúa Giêsu đã cho chúng ta một Tin Mừng vĩ đại: Thiên hạ sẽ từ đông tây nam bắc đến dự tiệc trong Nước Thiên Chúa! Chúng ta mừng vì ơn cứu độ là phổ quát. Chúa đã ban cho chúng ta một ân huệ lớn lao, là mọi người đều được mời gọi và có khả năng làm môn đệ Chúa Giêsu. Tuy là “cửa hẹp”, nhưng không phải là không thể đi qua. Để qua được cửa hẹp, chúng ta hãy để cho Chúa Giêsu uốn nắn chúng ta. Tác giả thư Do-thái đã khích lệ chúng ta: “Con ơi, đừng coi nhẹ lời Chúa sửa dạy, chớ nản lòng khi Người khiển trách, vì Chúa thương ai thì mới sửa dạy kẻ ấy” (Do-thái 12:5-6). Chắc hẳn Chúa sẽ “sửa dạy” chúng ta để làm sao chúng ta trở nên vừa với khuôn “cửa hẹp” mà vào dự tiệc đời đời của Cha trên trời.

Lm. Đa-minh Trần đình Nhi

CHÚA NHẬT XXII THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Những bậc thang xã hội

Tổ chức xã hội nào cũng có những bậc thang cao thấp: trong cơ quan, trong trường học, trong hội đoàn v.v. Ngay trong Giáo Hội cũng thế: có một số người luôn được ngồi ghế danh dự, luôn có quyền phát biểu trước...

Lời Chúa Giêsu hôm nay phải khiến chúng ta đặt lại vấn đề: "Những kẻ đứng chót sẽ lên hàng đầu, và những kẻ hàng đầu sẽ hạ xuống chót". Làm thế nào để thực hành lời Chúa mà không khiến cộng đoàn bị xáo trộn và cũng không phải thay thế một kiểu chủ nghĩa hình thức này bằng một chủ nghĩa hình thức khác?

Sau đây là một số hoàn cảnh chúng ta cần suy nghĩ:

- Cách chọn người đại diện cho những thành phần tín hữu.
- Những hình thức ưu tiên trong cộng đoàn.
- Cách đối xử với người nghèo, người ít học và cả người "tội lỗi" v.v

"Ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên" (Lc 14, 11). Chúa Giêsu rất ưa thích sự khiêm nhường mà còn làm gương

trước cho mọi người. Là một vị Thiên Chúa quyền năng, nhưng Người đã hạ mình làm kiếp phàm nhân. Là bậc thầy trong thiên hạ, lại quì xuống rửa chân cho các đệ tử. Chỗ của Người là *"chỗ nhất"* trên trời cao, nhưng lại chọn *"chỗ cuối"* dưới chân con người.

Chúa Giêsu tự hạ mình xuống như thế: không phải là để được tôn lên, vì dưới vòm trời này ngôi báu nào có thể chứa được Người. Người khiêm nhường đến tự huỷ như thế, cũng là để phục vụ con người đến hết mình, và để yêu thương họ cho đến cùng. Vì thế, khiêm nhường để gây chú ý, để được tiếng khen, để được tôn lên, mà không nhằm phục vụ, yêu thương thì chỉ là kiêu ngạo trá hình mà thôi.

Có thể nói, khiêm nhường như Chúa dạy, chính là *"tự nhận mình là không và Chúa là tất cả"*, nên chỉ cậy dựa vào Chúa mà hy sinh, mà phục vụ và yêu thương mọi người. Chỉ có những ai hạ mình xuống như thế mới đáng được Chúa tôn lên.

Thánh Giuse đã khiêm nhường phục vụ, yêu thương Đức Mẹ và Đức Giêsu tại quê nghèo

Nadarét, nên đã được tôn làm cha nuôi Chúa Cứu Thế.

Đức Maria đã khiêm nhường nhận mình là nữ tì của Thiên Chúa, để suốt đời phục vụ chăm lo cho Con Chúa Trời, nên đã được tôn làm Mẹ Thiên Chúa.

Noi gương Chúa, biết bao con người đang âm thầm xả thân cho đồng loại, họ khiêm nhường làm những công việc dơ dáy hôi tanh, để chăm sóc cho những người phong cùi lở loét, những bệnh nhân nan y bất trị, những người hấp hối nhất được từ đường phố, những trẻ em nghèo đói, thương tật trong các nước chiến tranh, lạc hậu.

Chính khi yêu thương vô vị lợi, chính khi chúng ta "đãi tiệc những kẻ nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù, những kẻ không có khả năng mời lại", thì chúng ta "mới thật có phúc", vì chính Thiên Chúa sẽ trả công cho chúng ta. Người không có ý phân biệt giàu nghèo, thân sơ, vì trước mắt Thiên Chúa, chúng ta là anh em. Nhưng Người muốn lưu ý chúng ta rằng: dù người được mời giàu hay nghèo, thân hay không thân, chúng ta cũng đừng mong họ đáp trả lại theo kiểu "ăn miếng trả miếng". Đó là lòng bác ái vô vị lợi mà Chúa muốn dạy chúng ta hôm nay.

Câu Chuyện về chỗ ngồi và người ngồi

Một người chủ nhà kia mở một bữa tiệc và mời nhiều người đến dự. Trong số khách mời, có một học giả nổi tiếng tên là Daniel. Khi Daniel đến, người chủ nhà mời ông ngồi bàn trên. Nhưng Daniel từ chối, nói rằng ông muốn được ngồi chung với những người bình dân nghèo nàn. Sau Daniel còn có nhiều người khách lần lượt đến. Ai cũng dành ngồi bàn trên và những bàn gần phía trên. Rồi cuộc chỉ có cái bàn tận dưới cùng, bàn mà Daniel đang ngồi, là còn chỗ trống. Sau cùng, ông thị trưởng đến. Vì không còn ghế trống ở bất cứ bàn nào khác, nên người chủ nhà buộc lòng mời Ông Thị Trưởng ấy đến ngồi bàn cuối chung với ông Daniel. Vị Thị Trưởng thắc mắc: "Nhưng đây là chiếc bàn cuối mà!" Người chủ nhà nhanh trí đáp: "Thưa không, đây là bàn danh dự, vì là bàn có Ông Daniel đang ngồi". Vị Thị Trưởng hết thắc mắc và ngồi vào chỗ chủ nhà chỉ.

Ý nghĩa câu chuyện này là: không phải chỗ ngồi làm cho người ngồi được vinh dự; ngược lại chính người ngồi làm cho chỗ ngồi được vinh dự.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 115

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Theo “Nguyên lý bao gồm” kiểu toán học,¹ bài viết “Tìm hiểu tông chiếu Dung nhan lòng xót thương” tháng này không chỉ bao gồm các hoạt động mục vụ nói chung của một cộng đoàn – thực tế có các hoạt động trong những buổi “Gặp gỡ mục vụ nhỏ” (*Mini pastoral shows*) (*MPS*) thuộc chương trình “Tiếng Đức Tin (*VOF*)”² – mà còn bao gồm tất cả các hoạt động mục vụ trong tầm nhìn của thời đại lòng Chúa thương xót; đồng thời các hoạt động mục vụ ấy cũng tương tác cách thiết yếu với chính tình yêu xót thương.

Vâng, *VOF* vốn không chỉ là một khẩu hiệu, mà còn là một hành trình sống động, nơi mọi người, cách riêng những người trẻ, cùng với cộng đoàn... sống đức tin cách cụ thể và linh hoạt trong đời thường. Không chỉ ca hát, kể chuyện hay giảng thuyết mà là sống

¹ “Nguyên lý bao gồm” (*Inclusion principle*) có định nghĩa tương tự như “Nguyên lý bao gồm các tập hợp con” (*Principle of inclusion of subsets*) trong toán học (x. Charles Grinstead & J. Laurie Snell, “Application of Inclusion–Exclusion Principle” trong *Introduction to Probability*, 2nd ed.; Ian Anderson, “The Inclusion Principle” trong *A First Course in Discrete Mathematics*, trang 107–119).

² “Xin nồng nhiệt chúc mừng và tích cực hiệp thông với *VOF* I-2024. Hy vọng sân chơi văn hóa lành mạnh, hoa trái đức tin sột sắng... ‘cũng là sân chư dân *Areopagus* theo cách nói của ĐTGM Giu-se Nguyễn Năng – dành cho các bạn trẻ (1) thích âm nhạc, yêu thánh ca, (2) có khiếu kể chuyện...; muốn diễn tả đức tin bằng tâm tình cầu nguyện, muốn diễn tả tâm tình cầu nguyện bằng lời ca tiếng hát hoặc câu chuyện kể về đức tin, muốn ca hát và kể chuyện để cùng nhau sống đạo, khám phá những hoa trái đức tin quý báu, đồng thời góp phần vào công cuộc loan báo Tin Mừng’ Đức Ki-tô Giê-su” (Gio-an Bao-ti-xi-ta Vũ Mạnh Hùng, linh mục hạt trưởng giáo hạt Phú Thọ, 10-9-2024).

thật với những giá trị của Tin Mừng. Có lúc sôi nổi, vui tươi; có lúc thình lặn, nội tâm, nhưng luôn luôn là hiệp hành, suốt đời sống đạo, tích cực hiệp thông, nỗ lực yêu thương và phục vụ.

Năm nay, ngay sau ngày trao quà đức tin (01-6-2025), *VOF* bước vào chặng đường 12 tháng (7/2025–6/2026) với 12 đề tài mục vụ thiết thực và gần gũi (mỗi tháng là một *MPS* với đề tài cụ thể): (1) Loan báo Tin Mừng (*Mt* 28,19-20; *Mc* 16,15...); (2) Càng lớn càng thêm khôn ngoan (*Lc* 2,52; *Cn* 19,20...); (3) Cao cả... tình cha (*1 Ga* 3,1; *Tv* 103,13...); (4) Bao la... tình mẹ (*Is* 49,15; *Ga* 19,26...); (5) Bước vào Nước Trời (*Mt* 18,3; 7,21...); (6) Mừng Chúa Giáng Sinh (*Lc* 2,14; *Is* 9,5...); (7) Năm mới tuổi mới (*Ds* 6,24-26; *Pi* 3,13-14...); (8) Trời mới đất mới (*Kh* 21,1-4; *Mt* 5,5...); (9) Chạy tịnh xác hồn (*Mt* 6,17-18; *Ge* 2,13...); (10) Mừng Chúa Phục Sinh (*Mt* 28,6; *Lc* 24,34...); (11) Mùa hoa thiêng liêng (*Kh* 12,1; *Dc* 2,1...); (12) Mừng kính Thánh Tâm Giê-su (*Ga* 19,33-34...).

Khi dâng tiến trọn vẹn lên Chúa, 12 đề tài mục vụ trên cũng hiệp hành cùng Mẹ Ma-ri-a trong lời kinh *Salve Regina*,³ hướng đến

---

³ Kinh *Salve Regina* (Lạy Nữ Vương): “*Salve, Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, et spes nostra, salve, ad te clamamus exsules filii Evae, ad te suspiramus, gementes et flentes in hac lacrimarum valle. Eia, ergo, advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte; et Jesum, benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exsilium ostende. O clemens, O pia, O dulcis Virgo Maria*” (Kính chào Đức Nữ Vương / Bà là Mẹ xót thương / Ngọt ngào cho cuộc sống / Kính chào lễ Cây Trông / Này con cháu E-và, Thân phận người lưu lạc / Chúng con ngựa trông Bà, Kêu Bà mà khóc lóc / Than thở với rên la / Trong lũng đầy nước mắt. Bà là Nữ Trạng Sư / Nguyên đưa mắt nhân từ / Phía đoàn con ngoái lại, / Và sau đời khổ ải, / Xin Bà khứng tỏ ra, / Cho đoàn con được thấy / Quả phúc bởi lòng Bà: Đức Giê-su khả ái. / Ôi lượng cả khoan hồng, / Ôi tấm lòng xót thương, / Ôi dịu hiền nhân hậu, / Trinh Nữ Ma-ri-a) (Lạy Nữ Vương Mẹ nhân lành làm cho chúng con được sống, được vui, được cậy. / Thân lạy Mẹ, chúng con, con cháu E-và ở chốn khách đầy, kêu đến cùng Bà; / Chúng con ở nơi khóc lóc than thở kêu khẩn Bà thương. / Hỡi ôi! Bà là Chủ bầu chúng con, xin ghé mặt thương xem chúng con. / Đến sau khỏi đây, xin cho chúng con được thấy Đức Chúa Giêsu, Con lòng Bà gồm phúc lạ. / Ôi khoan thay, nhân thay, dịu thay, Thánh Maria trọn đời đồng trinh).

các thánh và chân phước là những vị đã nhận lòng thương xót của Chúa làm sứ vụ đời mình.

***Misericordiae vultus* 24,14-15**

Chúng ta hãy hướng về Mẹ Ma-ri-a trong lời kinh *Salve Regina*, một lời cầu nguyện mãi luôn cổ kính và mới mẻ, để Mẹ không chán ghét mắt xót thương trên chúng ta, và giúp chúng ta bớt phần bất xứng chiêm ngưỡng dung nhan lòng xót thương của Chúa Giê-su, Con của Mẹ.⁴ (APV 24,14) Lời cầu nguyện của chúng ta cũng hướng đến các thánh và chân phước là những vị đã nhận lòng thương xót của Chúa làm sứ vụ đời mình. (APV 24,15)

Chút suy tư

Diễn ra vào tối Chúa nhật 06-7-2025, tại Hội trường Sân Chư Dân 2 (19g00–21g00), với các tiết mục phong phú, MPS đầu tiên theo đề tài “Loan báo Tin Mừng” bao gồm các tiết mục: (1) 23 *A Person, a Great Man, a Saint* 2 (Ca đoàn Carlo Acutis); (2) 458 Trong thời đại chúng con 1 (*Lyrics*, Phan Khang, Nhật Tiến); (3) 135 Hành trình đức tin 1 (Uyên Thư, Thụy Khánh); (4) 16 Kiến tạo Hội Thánh hiệp hành 1 (Tài Dũng, Phương Uyên, Kim Quyên, Bảo Châu, Vĩnh Nguyên, Duy Bảo); (5) 55 Hiệp nhất loan Tin Mừng 6 (Kiều Anh, Thảo Nhi); (7) 190 Kiềng ba chân 1 (BLS Đôminicô Saviô). Thật ý nghĩa!

⁴ MV, số 24.

Nếu *VOF* là hành trình giúp “sống những giá trị tích cực của Tin Mừng” một cách thực tế: trong học tập, trong đời sống gia đình, giữa môi trường xã hội hôm nay..., thì *MPS* cũng vậy. Và còn hơn thế nữa! *MPS* muốn tích hợp các đề tài vào toàn bộ chương trình *VOF* trong thời đại của lòng Chúa xót thương. Theo đó, 12 đề tài mục vụ của *MPS* đã được bổ sung và hiệu đính:

(1) “Loan báo Tin Mừng”: Lòng thương xót được chia sẻ... không giữ lại cho riêng mình (*Mt* 28,19-20; *Mc* 16,15...); (2) “Càng lớn càng thêm khôn ngoan”: Lòng Chúa xót thương trong môi trường giáo dục... đồng hành với tuổi trẻ (*Lc* 2,52; *Cn* 19,20...); (3) “Cao cả... tình cha”: Lòng xót thương của Thiên Chúa là Cha... luôn mong ngóng, đón chờ, ôm nhận lấy con trở về (*1 Ga* 3,1; *Tv* 103,13...); (4) “Bao la... tình mẹ”: Tình thương của Thiên Chúa cũng dịu hiền như Mẹ... phản ánh phần nào nơi Mẹ Hội Thánh, Mẹ Ma-ri-a dưới chân Thánh Giá (*Is* 49,15; *Ga* 19,26...); (5) “Bước vào Nước Trời”: Mở lòng đón nhận ơn tha thứ... sống khiêm nhường, nhỏ bé (*Mt* 18,3; *7*,21...); (6) “Mừng Chúa Giáng Sinh”: Lòng Thương Xót đã mặc lấy xác phàm... Thiên Chúa ở cùng chúng ta (*Lc* 2,14; *Is* 9,5...); (7) “Năm mới tuổi mới”: Khởi đầu mới trong hy vọng, tha thứ và quyết tâm sống tốt (*Ds* 6,24-26; *Pi* 3,13-14...); (8) “Trời mới đất mới”: Lòng Chúa thương xót đưa ta tới tương lai trọn lành (*Kh* 21,1-4; *Mt* 5,5...); (9) “Chay tịnh xác hồn”: Hồi tâm, thống hối... được chữa lành từ bên trong (*Mt* 6,17-18; *Ge* 2,13...); (10) “Mừng Chúa Phục Sinh”: Tình yêu mạnh hơn sự chết... tha thứ cho kẻ đóng đinh (*Mt* 28,6; *Lc* 24,34...); (11) “Mùa hoa thiêng liêng”: Mẹ của Lòng Xót Thương dắt đưa nhân loại đến cùng Giê-su (*Kh* 12,1; *Dc* 2,1...); (12) “Mừng kính Thánh Tâm Chúa Giê-su”: Trái Tim Chí Thánh bị đâm thấu là đỉnh cao của Lòng Chúa Xót Thương (*Ga* 19,33-34...).

Gợi ý thảo luận

1. “Tiếng Đức Tin” (*VOF*) là gì? Bạn biết gì các hoạt động trong “Gặp gỡ mục vụ nhỏ” (*Mini pastoral show*) (*MPS*) thuộc chương trình *VOF*? Các hoạt động mục vụ *MPS* tương tác thế nào với “tình yêu xót thương”? “Không chỉ ca hát, kể chuyện hay giảng thuyết mà là sống thật với những giá trị của Tin Mừng” nghĩa là làm sao?

2. Bài viết đã liệt kê 12 đề tài mục vụ thiết thực và gần gũi của chương trình “Gặp gỡ mục vụ nhỏ”. Tuy nhiên, theo tầm nhìn và trong dung môi của thời đại lòng Chúa xót thương, 12 đề tài mục vụ ấy đã được hiệu đính và bổ sung những gì? Như thế nào?
3. Nếu muốn 12 đề tài mục vụ thiết thực và gần gũi của chương trình “Gặp gỡ mục vụ nhỏ” mang chất “hiệp hành” cùng Mẹ Ma-ri-a nhiều hơn, chúng ta cần làm gì? Lời kinh *Salve Regina* nhắc nhở ta điều gì? Khi hướng đến các thánh và chân phước là những vị đã nhận lòng thương xót của Chúa làm sứ vụ đời mình, các hoạt động mục vụ *MPS* nên tương tác thế nào với Mẹ của “tình yêu xót thương”? Hãy cụ thể.

11-7-2025, GTHH

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ Nhớ Thánh Alphongsô Maria Liguori, GM, Tiến sĩ (1/8); Thánh Louis (25/8) và Thánh Phụ Đa Minh, Linh mục (8/8).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Kính Chúc Mừng Bốn Mạng

ĐỨC CHA ALPHONGSÔ NGUYỄN HỮU LONG, GM GP VINH

ĐỨC CHA LOUIS NGUYỄN ANH TUẤN, GM GP HÀ TĨNH

ĐỨC CHA ĐAMINH HOÀNG MINH TIẾN, GM GP HƯNG HÓA

ĐỨC CHA ĐAMINH ĐẶNG VĂN CẦU, GM GP THÁI BÌNH

LM ĐAMINH MAI VĂN ĐẢM, LH CĐLCTX GP Bùi Chu

LM ĐAMINH NGUYỄN TRUNG KIÊN, LH CĐLCTX hạt Hóc Môn

LM ĐAMINH VŨ NGỌC THỦ, LH CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì

LM ĐAMINH TRẦN DŨNG, SSS

Kính chúc quý Đức Cha và quý Cha hưởng trọn niềm vui thánh thiện. Nguyện xin Thánh Quan thầy luôn che chở, đồng hành cùng quý Đức Cha và quý Cha trong sứ vụ Mục Tử.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 08/2025 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ Số 1, Tôn Thất Tùng, Phường Bến Thành, TP.HCM; Lúc 15h Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ, 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót, 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 01/08/2025; **Chủ Tế: LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Chánh xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.
- Ngày 08/08/2025; **Chủ Tế: LM Phêrô Mai Quốc Anh**, SSS – Giáo xứ Khiết Tâm.
- Ngày 15/08/2025; **Chủ tế: LM Giuse Đặng Chí Lĩnh**, Trung Tâm Mục Vụ Tgp Sài Gòn.
- Ngày 22/08/2025; **Chủ Tế: LM Phêrô Nguyễn Thanh Nhiệm**. SVD.
- Ngày 29/08/2025; **Chủ tế: LM Đaminh Trần Dũng**, SSS.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà thờ Khiết Tâm (28, Long Hưng, Phường Tân Sơn Nhất) lúc 17g00, ngày 05/08/2025 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx. Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.
- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà thờ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp (730/29, Lê Đức Thọ, Phường An Hội Đông), lúc 15g00, ngày 05/08/2025 (thứ ba ĐT). **Chủ Tế: LM Giuse Nguyễn Văn Thanh**, Chánh xứ Gx. Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp.
- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162, Tân Hương, Phường Phú Thạnh) lúc 15g00, ngày 05/08/2025 (thứ Ba ĐT),

Chủ Tế: LM Đaminh Vũ Ngọc Thủ, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, Phường Nhiêu Lộc) lúc 17g30, ngày 07/08/2025 (thứ năm ĐT). **Chủ Tế: LM Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Gx. Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.
- **HẠT GIA ĐỊNH:** Nhà thờ Hiễn Linh (5 GH, Ngô Tất Tố, Phường Thạnh Mỹ Tây), lúc 17g00, ngày 06/08/2025. **Chủ Tế: LM Phêrô Ngô Lập Quốc**, Chánh xứ Gx. Thánh Tịnh, Linh hướng CĐ LCTX Hạt Gia Định.
- **HẠT HÓC MÔN:** Nhà thờ Trung Mỹ Tây (40/4, Phường Trung Mỹ Tây) lúc 15g00, ngày 02/08/2025 (thứ bảy ĐT). **Chủ Tế: LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên**, Chánh xứ Gx. Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.
- **HẠT SÀI GÒN – CHỢ QUÁN:** Nhà thờ Chợ Quán (120. Trần Bình Trọng, Phường Chợ Quán), lúc 15g00, ngày 27/08/2025. **Chủ Tế: LM Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Gx. Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt Sài Gòn – Chợ Quán.

Trước Thánh Lễ, có giờ Tôn Kính Lòng Chúa Thương Xót và cầu nguyện theo các ý người xin.

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 06/2025

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT XÓM MỚI:

1. Gioakim Phạm Hữu Hoàng, Giáo xứ Hợp An.
2. Nt. Maria Goretti Phạm Thị Mỹ Lệ. Giáo xứ Hợp An.

HẠT TÂN SƠN NHÌ:

1. Lh Giuse Nguyễn Đức Lưu, Giáo xứ Thiên Ân.
2. Maria Nguyễn Thị Tý, Giáo xứ Thiên Ân.
3. Maria Nguyễn Thị Hiên, Giáo xứ Thiên Ân.
4. Maria Nguyễn Thị Mai Lý, Giáo xứ Phú Thọ.
5. Phêrô Lý Quyết Thắng, Giáo xứ Phú Thọ.

6. Maria Lý Nguyễn Phương Vy, Giáo xứ Phú Thọ.

GIÁO PHẬN BÀ RỊA:

1. Gioan Nguyễn Văn Mộ, Giáo xứ Lam Sơn, Hạt Long Hương

**ÂN NHÂN HỖ TRỢ BỮA ĂN CHO CÁC EM DÂN TỘC HỌC
GIÁO LÝ LÃNH NHẬN BÍ TÍCH TẠI GX. KHÁNH VĨNH, GP.
NHA TRANG VÀ GIÁO HỌ ĐANIA, TỈNH ĐAKNÔNG, GP. BAN
MÊ THUẬT:**

I. CỘNG ĐOÀN LCTX HẠT TÂN SƠN NHÌ:

1. Xứ Đoàn Tân Thái Sơn: 6.000.000đ.

2. Xứ Đoàn Gò Mây: 5.000.000đ.

3. Xứ Đoàn Bình Thuận: 5.000.000đ.

4. Xứ Đoàn Nhân Hòa: 2.000.000đ.

5. Xứ Đoàn Tân Hương: 1.000.000đ.

6. Bà Ngọc, Gx Thiên Ân: 300 AUD.

7. Bà Nhung, Gx Thiên Ân: 2.500.000đ.

8. Bà Thu Lan, BCH CĐ LCTX Hạt TSN: 1.000.000đ.

9. Xứ Đoàn Thánh Fanxicô Xaviê: 10.600.000đ (chuyển vào Tk
Lm G.B Nguyễn Hữu Thái Thịnh, Chánh xứ Gx Khánh Vĩnh).

II. CỘNG ĐOÀN LCTX HẠT XÓM MỚI:

1. Xứ Đoàn Tử Đình: 9.200.000đ.

2. Xứ Đoàn Hợp An: 4.000.000đ.

3. Xứ Đoàn An Nhơn: 3.500.000đ.

4. Xứ Đoàn Hà Nội: 3.150.000đ.

5. Xứ Đoàn Bắc Dũng: 3.050.000đ.

6. Xứ Đoàn Hoàng Mai: 2.000.000đ.

7. Xứ Đoàn Lạng Sơn: 2.000.000đ.

8. Xứ Đoàn Đức Mẹ HCG: 2.000.000đ.

9. Xứ Đoàn Trung Bắc: 1.000.000đ.

10. Xứ Đoàn Nữ Vương Hòa Bình: 1.000.000đ.

11. Xứ Đoàn Thạch Đà: 1.000.000đ.

III. CỘNG ĐOÀN LCTX HẠT GỖ VẤP: 16.550.000đ.

IV. CỘNG ĐOÀN LCTX HẠT GIA ĐÌNH: 8.200.000đ.

V. CỘNG ĐOÀN LCTX HẠT HỌC MÔN: 8.000.000đ.

VI. CỘNG ĐOÀN LCTX HẠT CHÍ HÒA: 6.000.000đ.

VII. CỘNG ĐOÀN LCTX HẠT THỦ ĐỨC:

1. Xứ Đoàn Châu Bình: 2.000.000đ.

2. Xứ Đoàn Thánh Khang: 2.000.000đ.

3. Xứ Đoàn Từ Đức: 3.000.000đ (Chuyển vào TK Cha Chánh xứ Gx. Khánh Vĩnh)

4. Xứ Đoàn Tam Hà: 1.000.000đ (Chuyển và TK Cha Chánh xứ Gx Khánh Vĩnh)

VIII. Xứ Đoàn Bắc Hà, Hạt Phú Thọ: 3.000.000đ.

IX. Bà Maria Lê Thị Thịnh, BCH CDLCTX Hạt Tân Định: 5.000.000đ.

X. Xứ Đoàn Bình Hưng, Hạt Bình An: 1.000.000đ

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyên xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Ân nhân.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (04/07/2025) (Xin xem hình nơi trang bìa)

I-SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG NGÀY 04 THÁNG 07 NĂM 2025.

Tình yêu Chúa muôn phần kỳ lạ
Làm thỏa lòng, thỏa dạ người thân
Đầy dư mà vẫn chẳng nhàm
Thỏa niềm khao khát vẫn hoàn khát khao

Lòng khao khát đến với LCTX như những cung bậc ngọt ngào mà bất kỳ ai cũng muốn cảm nếm. Đó là hương vị của tình yêu Thiên Chúa bao la, nhưng lại hiện hữu với từng cá thể con người. Chính tình yêu cá vị này, mà mỗi người chúng ta được Thiên Chúa chiếm hữu và sử dụng. Còn chúng ta cũng khao khát được đáp trả lời mời gọi bằng chính việc thuộc trọn về Chúa.

Trong niềm khắc khoải chờ mong đến ngày thứ sáu đầu tháng 04/07/2025, phiên trực lễ của HH/LCTX/Giáo hạt Gia Kiệm tại trung tâm hành hương LCTX giáo phận ở Suối Cát. Để chuẩn bị cho cuộc hành hương này, Cha Đaminh quản hạt và cha Giuse Đặc trách HH/LCTX/GPGK đã hỗ trợ hết mình: cho hội họp, thảo luận, phân công và cũng được sự đồng thuận của Quý Cha Chánh xứ, quý Ban phục vụ và toàn thể hội viên.

Tạ ơn Chúa, ngày hành hương thật đông đủ, đúng giờ quy định. Cha Giuse Chánh xứ Suối Cát, quản hạt Gia Ray, đặc trách HH/LCTX/GPXL đã rất thương tạo mọi điều kiện thuận lợi, cùng với sự trợ giúp của BHG, quý giới, quý hội đoàn... đã làm cho cuộc lễ thêm phần long trọng, sốt sắng.

* 14 giờ 30 phút – 15 giờ 00 phút: Hiệp hội giáo xứ Ninh Phát cử hành giờ kinh kính LCTX cùng với cộng đoàn tham dự thật trang nghiêm sốt sắng.

* 15 giờ 30 phút – 15 giờ 40 phút: Cha Giuse Tạ Minh Chiến, chánh xứ Gia Yên, đặc trách HH/LCTX/GHGK đã chia sẻ với cộng đoàn một đề tài hết sức ý nghĩa, hết sức cần thiết cho đời sống người Kitô hữu giáo dân. Từ ánh sáng lời Chúa và cùng với những huấn giáo của Hội Thánh, cha đã từng bước dưới sự soi dẫn của Chúa Thánh Thần đào sâu kho tàng chân lý được mạc khải. Cộng đoàn như được ơn soi sáng để cảm nghiệm.

1. Hãy đến với LCTX: vì tất cả chúng ta đều là đối tượng để Chúa yêu thương chăm sóc.

2. Thỉnh cầu LCTX: vì không một ai kêu gọi tới LCTX mà phải thất vọng.

3. Tín thác vào LCTX: vì chúng ta hoàn toàn tin tưởng, cậy trông, trao phó mình cho LCTX một cách vô điều kiện.

4. Thực hành LCTX: vì khi chúng ta lãnh nhận LCTX cho mình thì cũng trào tràn sang cho tha nhân. Cụ thể là sống trọn vẹn kinh 14 mỗi thương người.

* 16 giờ 00 phút: cung nghinh LCTX là một công việc biểu tỏ lòng tin, hoàn toàn tín thác vào Chúa. Chúng ta tôn vinh, thờ lạy Chúa là Thiên Chúa tình yêu, của LTX. Từng đoàn người tề chỉnh hàng ngũ, cùng nhau bước đi với Chúa, đó là hiện hữu của Giáo Hội hiệp hành. Từng lời kinh chúc tụng ngợi khen tung hô Chúa hòa quyện với tiếng kèn vang. Cùng nhau bước vào nhà Chúa để tế lễ, dâng lên Chúa Cha hy tế vô giá của Chúa Giêsu, đấng cứu độ trần gian.

- Đức Cha phụ tá Đaminh Nguyễn Anh Tuấn, chủ tế Thánh lễ đã mở đầu: Thánh lễ hôm nay, chúng ta cùng tôn thờ và long trọng kính MÁU RẤT CHÂU BÁU GIÊSU KITÔ. Vì yêu thương nhân loại khốn cùng, Chúa đã đổ hết máu mình ra, không sót lại giọt nào, khi trái tim rộng mở bởi lưới lòng của lý hình đâm thấu. Máu và nước Chúa trào khơi nguồn ơn phúc, khơi nguồn các Bí Tích, khơi nguồn LTX cho Hội Thánh. Chúng ta cầu xin Máu và Nước tẩy rửa tâm hồn và biến đổi chúng ta thành chứng nhân của tình yêu và LCTX.

- Trong bài giảng lễ, Đức Cha đã vẽ lên toàn diện dung mạo của Thiên Chúa tình yêu, nguồn mạch LTX, nguồn mạch ơn cứu độ, qua việc hiến thân, thí mạng cho nhân loại. Đức Cha đã như đưa cả cộng đoàn phụng vụ về đứng dưới chân Thánh giá để chiêm ngắm, để đắm ngực thống hối ăn năn xin ơn tha thứ, và cao quý hơn, để cảm nghiệm sâu sắc lòng thương xót vô cùng của Thiên Chúa.

* Sau lời nguyện hiệp lễ, Đức Cha phụ tá Đaminh và Cha Giuse đặc trách HH/LCTX/GPXL đã long trọng cử hành nghi thức Phong nhận và tuyên hứa cho tân Ban phục vụ nhiệm kỳ 2025 – 2029 và trao bằng miễn nhiệm cho Ban phục vụ nhiệm kỳ 2021 – 2025.

Thánh lễ kết thúc lúc 18 giờ sau khi nhận phép lành và ơn toàn xá của năm Thánh. Mọi người hân hoan ra về trong niềm vui hy vọng của đoàn hành hương HH/LCTX/GHKG. Ra về mang theo đầy tràn ơn phúc, cùng với lời thầm thì kêu xin: “Lạy Chúa, xin ban cho chúng con luôn biết phân định rõ ràng, để có thể chọn lựa đúng lối

sống phù hợp và tránh những gì khiến chúng con rời xa Đức Kitô và Tin Mừng của Người” (ý cầu nguyện của ĐTC tháng 07/2025)./.

Bài viết: Toma Maria Nguyễn Thế Quyền-Trưởng BPV/HHLCTX GpXL

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Giáo Xứ Suối Cát

II- DANH SÁCH TÂN BAN PHỤC VỤ HH LCTX GP. XUÂN LỘC

Nhiệm kỳ 2025 – 2029

STT	Tên thánh, Họ và tên	Giáo xứ	Giáo hạt	Chức vụ	Ghi chú
01	Tôma M. Nguyễn Thế Quyền	Đức Long	Gia Kiêm	Trưởng	Tái nhiệm
02	Giuse Nguyễn Văn Hải	Suối Nho	Túc Trung	Phó I	Tái nhiệm
03	Anna Phạm Thị Hay	Tân Bắc	Phú Thịnh	Phó II	Tái nhiệm
04	Giuse Nguyễn Văn Thảo	Suối Cát	Gia Ray	Thư ký	Tái nhiệm

III-CHƯƠNG TRÌNH HÀNH HƯƠNG KÍNH LCTX THÁNG 8-2025 TẠI GIÁO XỨ SUỐI CÁT

Thứ Sáu, ngày 01/08/2025
Giáo hạt Long Khánh phụ trách

LỄ KÍNH DANH THÁNH CHÚA GIÊSU

Ý cầu nguyện: Cầu cho việc chung sống hòa bình với nhau: Xin cho các xã hội khó sống chung hòa bình đừng rơi vào khuynh hướng đối đầu vì những lý do chủng tộc, chính trị, tôn giáo hoặc ý thức hệ.

Chương trình tổng quát (chiều):

14g00' – 14g30': Đón tiếp

14g30' – 15g00': Lăn chuỗi Lòng Chúa Thương Xót

15g00' – 15g40': Chia sẻ về chủ đề tháng 08

(Cha đặc trách hạt Long Khánh)

15g40' – 16g00': Giải lao, chuẩn bị đoàn rước

16g00' – 17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự)

Lm Giuse Trần Phú Sơn
Đặc trách HHLCTX-Gp. XL

CÁC BÀI THƯỜNG HUẤN THÁNG 7/ 2025

DÀNH CHO GIÁO DÂN

BÀI I

TINH THẦN CỘNG TÁC VÀ HIỆP NHẤT TRONG SINH HOẠT MỤC VỤ

Lm Antôn Hà Văn Minh

Sự hiệp thông *nội bộ* góp phần tạo ra *tình liên đới giữa các Giáo Hội địa phương*. Việc chú ý tới các nhu cầu địa phương là điều chính đáng và cần thiết, nhưng sự hiệp thông đòi hỏi các Giáo Hội địa phương cởi mở đón tiếp lẫn nhau và cộng tác với nhau, để trong sự khác biệt, họ có thể gìn giữ và tỏ bày rõ ràng mỗi giây hiệp thông với Giáo Hội hoàn vũ. Sự hiệp thông đòi hỏi phải hiểu biết lẫn nhau và một đường lối truyền giáo có phối hợp, mà không làm tổn hại sự độc lập và các quyền của các Giáo Hội, theo truyền thống thần học, phụng vụ và thiêng liêng của riêng từng Giáo Hội. Tuy nhiên lịch sử cho thấy rằng các mối chia rẽ thường đã làm tổn thương sự hiệp thông của các Giáo Hội tại Á Châu.⁵

Tông huấn về Á Châu kêu gọi sự cộng tác và hiệp nhất giữa các Giáo Hội Châu Á như là cách thế để khai triển đường lối truyền giáo cách phù hợp với hoàn cảnh Á Châu, từ đó chúng ta cũng có thể nói đến về sự cộng tác và hiệp nhất trong các sinh hoạt mục vụ liên giáo xứ trong cùng một giáo hạt hay giáo phận

Lời kêu gọi sự cộng tác và hiệp nhất sinh hoạt mục vụ liên giáo xứ hơn bao giờ hết, đang là điều cần thiết đối với các giáo xứ để củng cố và làm sáng tỏ bản chất truyền giáo và ơn gọi của mình. Sự đa dạng văn hóa ngày càng tăng trong nhiều giáo xứ trong các Giáo phận có dân nhập cư từ các địa phương khác luôn là động lực thúc đẩy các giáo xứ kiến tạo mối hiệp thông để công việc mục vụ không tạo ra sự mâu thuẫn nhưng có sự hiệp nhất mang tính đa dạng, được gọi là công giáo tính.

Thánh bộ Giáo sĩ trong huấn thị “Cải tổ mục vụ cộng đoàn giáo xứ để phục vụ sứ vụ Loan báo Tin Mừng của Hội Thánh” đã nhấn

---

⁵ Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II, Tông huấn về Á châu số 26

manh: giáo xứ được hình dung như đáp ứng cho một nhu cầu mục vụ rõ rệt, cụ thể là đem Tin Mừng đến với dân chúng bằng việc thông truyền đức tin và cử hành các Bí tích, Nguyên nghĩa của từ “giáo xứ” cho thấy rõ ý nghĩa của cơ chế này: giáo xứ là một ngôi nhà ở giữa các ngôi nhà⁶. Tuy nhiên, trong thời đại tính di động gia tăng và nền văn hóa kỹ thuật số mở rộng các ranh giới của đời sống. Một mặt, ngày nay người ta ít gắn bó hơn trong một khung cảnh địa lý rõ ràng và cố định, mà lại sống trong “một ngôi làng toàn cầu và đa nguyên”⁷. Cho nên, Giáo xứ tự thấy mình ở trong một bối cảnh mà sự ràng buộc về lãnh thổ rõ ràng càng ít đi, trong khi những điểm nối kết càng ngày càng gia tăng và những mối tương quan liên vị có nguy cơ tan biến vào một thể giới ảo không còn có một dẫn thân hay trách nhiệm nào với người thân cận của mình nữa⁸. Điều đáng lưu ý là những thay đổi văn hóa đó và những mối quan hệ biến chuyển theo lãnh thổ, nhờ ơn Chúa Thánh Thần, đang thúc đẩy Hội Thánh phân định lại cách mới mẻ về cộng đoàn, “đó là nhìn thực tại bằng con mắt của Thiên Chúa, trong nhãn quan hiệp nhất và hiệp thông”⁹.

1. Sự hiệp nhất và hiệp thông trong Giáo xứ là cách thể để là Giáo xứ truyền giáo.

“Từ lúc khai sinh, giáo xứ được hình dung như đáp ứng cho một nhu cầu mục vụ rõ rệt, cụ thể là đem Tin Mừng đến với dân chúng bằng việc thông truyền đức tin và cử hành các Bí tích. Vì thế, nét đặc trưng cụ thể của giáo xứ là một nơi thờ phượng, một dấu chỉ của việc Chúa Phục Sinh luôn hiện diện giữa Dân Người¹⁰. Vì thế, người mục tử phải hướng dẫn để mỗi người tín hữu khám phá ơn gọi của Bí tích Rửa tội mà họ đã lãnh nhận. Nhờ ơn Thánh tẩy họ trở nên môn đệ của Đức Giêsu Kitô và trở thành nhà thừa sai rao giảng Tin Mừng, Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II chỉ rõ rằng: “Mặc dù giáo xứ phải được xây dựng hoàn hảo hơn và được hội

---

⁶ Thánh bộ Giáo sĩ, huấn thị “Cải tổ mục vụ cộng đoàn giáo xứ để phục vụ sứ vụ Loan báo Tin Mừng của Hội Thánh”, số 7

⁷ Nt số 8.

⁸ Nt số 9

⁹ Nt số 10

¹⁰ Nt số 7

nhập vào rất nhiều hình thức khác nhau, giáo xứ vẫn là một tổ chức thiết yếu quan trọng hàng đầu trong cơ cấu hữu hình của Hội Thánh", nhờ đó "việc Loan báo Tin Mừng trở thành là trục trung tâm của mọi hoạt động mục vụ, đòi hỏi của việc Loan báo Tin Mừng là cơ bản, quan trọng nhất, và ưu tiên¹¹.

Để sống đúng bản chất của Giáo xứ, các tin hữu trong giáo xứ cần phải hiểu "lãnh thổ giáo xứ không chỉ là một không gian địa lý, mà còn là bối cảnh nơi đời sống con người được thể hiện qua các mối quan hệ, qua việc phục vụ lẫn nhau và qua truyền thống lâu đời"¹² Vì thế, "bất cứ hoạt động mục vụ nào mà chỉ giới hạn trong lãnh thổ của giáo xứ đều trở nên lỗi thời"¹³, bởi nó chỉ mang tính bảo tồn không nói lên sự năng động của Giáo xứ, một yếu tố cần thiết để giáo xứ thể hiện bản chất đích thật của mình đó là truyền giáo.

Để có thể thực hiện đúng tinh thần truyền giáo, người tín hữu cần khám phá tình huynh đệ trong mỗi tương quan với tha nhân, yếu tố này rất quan trọng và cần thiết vì sứ vụ Loan báo Tin Mừng, gắn bó mật thiết với các mối quan hệ nhân linh¹⁴. Do đó "giáo xứ cần phải là 'nơi chốn' đặc biệt cho sự gắn kết mọi người với nhau và nuôi dưỡng các mối tương quan cá nhân lâu bền, từ đó giúp người ta cảm nhận mình thuộc về và được yêu thương¹⁵, điều này đòi hỏi phải kiến tạo nơi giáo xứ một nền "văn hóa gặp gỡ" "lấy con người làm trung tâm nên thúc đẩy việc đối thoại, liên đới và cởi mở đón nhận người khác"¹⁶. Một trong những cách thể giúp Giáo xứ có thể hình thành nền văn hóa gặp gỡ đức thánh cha Phanxicô khích lệ hãy coi Giáo xứ như một đền thánh, vì Giáo xứ "vốn có đặc điểm như các Đền Thánh bởi tinh thần hiếu khách, đời sống cầu nguyện và thinh lặng giúp canh tân tâm linh, việc cử hành Bí tích Hòa giải và chăm lo cho người nghèo khổ. Các cuộc hành hương của giáo xứ

¹¹ Th. GH Gioan Phaolo II, *Diễn văn trước Tham dự viên Khoáng đại Hội nghị Bộ Giáo sĩ* (20.10.1984), s. 3 và 4; *Insegnamenti* VII/2 (1984), 984 và 985;

¹² Nt số 16

¹³ Nt

¹⁴ X. Thư gửi *Diognetus* V, 1-10; *Patres Apostolici*, ed. F.X. Funk, Tập 1, *Tubingae* 1901, 398

¹⁵ NT số 25

¹⁶ NT số 25

tới những Đền Thánh là những phương thế quý giá có thể giúp củng cố tình hiệp thông huynh đệ, và khi trở về giáo xứ, mọi người cởi mở và hiếu khách hơn”¹⁷, vì như Thánh điện của Thiên Chúa, giáo xứ được mời gọi “vươn ra đến với mọi người, không trừ ai, cần phải nhớ rằng người nghèo và người bị loại trừ phải luôn luôn chiếm vị trí ưu tiên trong lòng Hội Thánh”¹⁸.

Giáo xứ là “một cộng đoàn của các cộng đoàn”¹⁹, cho nên giáo xứ hiện hữu bao gồm nhiều thành phần khác nhau, vì thế để là Thánh điện của Chúa, Giáo xứ được mời gọi hiệp thông và hiệp nhất. “Khi mỗi thành phần đều nhìn nhận vai trò bổ túc của mình trong việc phục vụ cộng đoàn, một mặt, người ta sẽ thấy được thừa tác vụ được thực hiện trọn vẹn qua sự cộng tác giữa cha sở và các linh mục phụ tá của ngài, đảng khác, người ta cũng nhận ra những đặc sủng khác nhau của các thầy phó tế, những người thánh hiến và giáo dân cùng cộng tác để xây dựng thân thể duy nhất của Chúa Kitô”²⁰

Sự hiệp nhất Giáo xứ trước tiên được tỏ qua việc cử hành các bí tích, đặc biệt là Bí tích Thánh Thể, các thực hành nuôi dưỡng đời sống cầu nguyện, việc tìm hiểu về đức tin Công giáo qua lời giảng dạy và việc học giáo lý, lời kêu gọi xây dựng Giáo hội như một cộng đồng được yêu thương và kiến tạo mối tương quan liên đới những người dễ bị tổn thương nhất đều là những chiều kích thiết yếu của đời sống Kitô hữu, vì thế tất cả các tín hữu sống trong một giáo xứ cụ thể đều cần được tiếp cận với việc thực hành mọi chiều kích của đức tin Công giáo như là tiếp cận với các nhóm văn hóa đa dạng hiện diện trong giáo xứ, tìm cách đạt được sự thống nhất trong sự đa dạng giữa các cộng đoàn tín hữu từ các nền văn hóa và truyền thống khác nhau. Giáo xứ phải là một cộng đồng Thánh Thể, có nghĩa là chính nơi cộng đồng này tình huynh đệ được thể hiện cách

---

¹⁷ Cf. ĐGH Phanxico, *Christus Vivit* (25.03.2019), s.238,

¹⁸ Thánh bộ Giáo sĩ, huấn thị “Cải tổ mục vụ cộng đoàn giáo xứ để phục vụ sứ vụ Loan báo Tin Mừng của Hội Thánh”, số 32

¹⁹ Đức Phanxico, Tông huấn Niềm vui Tin Mừng, số 28

²⁰ Thánh bộ Giáo sĩ, huấn thị “Cải tổ mục vụ cộng đoàn giáo xứ để phục vụ sứ vụ Loan báo Tin Mừng của Hội Thánh”, số 28

rõ nét qua việc hiệp nhất và hiệp thông, Thượng Hội Đồng Giám mục lần thứ XVI đã khẳng định: “Dân Thiên Chúa trên hành trình tiến về Nước Trời được nuôi dưỡng không ngừng bằng Bí tích Thánh Thể, nguồn mạch của hiệp thông và hiệp nhất”²¹. Trong sự hiệp thông và hiệp nhất này, “người mục tử, khi quảng đại phục vụ đàn chiên, cũng phải dạy dỗ các tín hữu sao cho mỗi thành viên trong cộng đoàn cảm thấy mình có trách nhiệm và trực tiếp tham gia để đáp ứng các nhu cầu của Hội Thánh, bằng nhiều hình thức trợ giúp khác nhau trong tình liên đới, mà giáo xứ cần để chu toàn bốn phận mục vụ một cách tự do và hiệu quả”²².

2. Sự hiệp thông và hiệp nhất trong mối tương quan liên giáo xứ

Thượng Hội Đồng Giám Mục Thế giới XVI đã nhấn mạnh: “Giáo hội nhận được từ Chúa Kitô hồng ân và trách nhiệm để trở thành chất men hữu hiệu của các mối liên kết, các mối tương quan và tình huynh đệ của gia đình nhân loại, để làm chứng về ý nghĩa và mục đích cuộc hành trình của Giáo hội trong thế giới. Ngày nay, Giáo hội đảm nhận trách nhiệm này trong một thời đại bị đè nặng bởi cơn khủng hoảng về sự tham gia, nghĩa là cơn khủng hoảng khi nhiều người cảm thấy mình không phải là một phần hay là tác nhân của một vận mệnh chung, và bởi lối hiểu mang tính cá nhân chủ nghĩa về hạnh phúc và ơn cứu độ”²³. Với nhận định này, việc các giáo xứ thể hiện tinh thần liên đới trong công việc mục vụ là điều cần thiết để tăng cường tính hiệp thông và hiệp nhất trong Giáo Hội, giải phóng tư tưởng tự hào giáo xứ mang dáng dấp cá nhân chủ nghĩa.

Công việc mục vụ được thực thi trong khung cảnh liên giáo xứ thể hiện tính hiệp hành của Giáo Hội. Tinh hiệp hành nói đến một “phong cách đặc trưng định hình đời sống và sứ vụ của Giáo hội, diễn tả bản chất của Giáo hội như một Dân Thiên Chúa cùng nhau tiến bước và quy tụ trong đại hội được Chúa Giêsu triệu tập trong

²¹ Thượng Hội Đồng Giám Mục thế giới lần Thứ XVI, Văn kiện chung kết ngày 26-10-2024, số 16.

²² Thánh bộ Giáo sĩ, huấn thị “Cải tổ mục vụ cộng đoàn giáo xứ để phục vụ sứ vụ Loan báo Tin Mừng của Hội Thánh”, số 40

²³ Thượng Hội Đồng Giám Mục thế giới lần Thứ XVI, Văn kiện chung kết ngày 26-10-2024, số 20.

quyền năng của Chúa Thánh Thần để loan báo Tin mừng. Tính hiệp hành phải được thể hiện trong cách sống và hành động hằng ngày của Giáo hội. Cách sống và hành động này được thực thi qua việc cộng đoàn lắng nghe Lời Chúa và cử hành Bí tích Thánh Thể, qua tình huynh đệ hiệp thông, cũng như qua tinh thần đồng trách nhiệm và sự tham gia của toàn thể Dân Thiên Chúa vào đời sống và sứ vụ của Giáo hội ở mọi cấp độ và trong sự phân biệt giữa các thừa tác vụ và các vai trò khác nhau”²⁴

Trong đường hướng hiệp hành này, Thánh bộ Giáo sĩ đề nghị: “hoạt động mục vụ cần đi ra ngoài ranh giới địa dư của giáo xứ, tạo sự hiệp thông trong Hội Thánh cách rõ ràng cụ thể hơn nhờ biết phối hợp giữa những thừa tác viên và các đặc sủng khác nhau, xây dựng giáo xứ trở thành tác nhân ‘chăm sóc mục vụ cùng nhau’, phục vụ cho giáo phận và sứ mạng của giáo phận. Đó là một hoạt động mục vụ, nhờ việc hợp tác hữu hiệu và sống động giữa các linh mục, phó tế, tu sĩ và giáo dân, cũng như giữa các cộng đoàn giáo xứ trong khu vực hay trong vùng, cùng nhau quan tâm tìm kiếm xác định những vấn đề, những khó khăn và thách đố về việc Loan báo Tin Mừng, tìm cách kết hợp các cách thức, phương thế, ý kiến và phương tiện thích hợp để giải quyết các vấn đề ấy. Một dự phóng truyền giáo chung như thế có thể được soạn thảo và thực hiện liên hệ đến bối cảnh xã hội và địa lí gần gũi, nghĩa là trong những cộng đoàn gần nhau hay có cùng những điều kiện văn hóa xã hội như nhau, hoặc có liên quan đến các lãnh vực mục vụ gắn kết với nhau, chẳng hạn trong một nhóm phối hợp thiết yếu việc chăm sóc mục vụ giới trẻ, các trường đại học và ơn gọi, như đã có trong nhiều giáo phận”²⁵.

Việc liên kết mục vụ liên Giáo xứ thể hiện tính hiệp hành của Giáo hội, một Giáo Hội không đóng khung khép kín, nhưng thể hiện tính “năng động đi ra” qua việc “hợp tác giữa các cộng đoàn giáo xứ khác nhau và sống tình hiệp thông được củng cố giữa giáo sĩ và giáo dân, như thế giáo xứ mới được định hướng một cách hữu hiệu

---

²⁴ Nt số 30.

²⁵ Thánh bộ Giáo sĩ, huấn thị “Cải tổ mục vụ cộng đoàn giáo xứ để phục vụ sứ vụ Loan báo Tin Mừng của Hội Thánh”, số 123.

hướng đến sứ vụ Loan báo Tin Mừng, là nhiệm vụ của toàn thể Dân Chúa; một Dân vốn đang lữ hành trong lịch sử như là 'gia đình của Thiên Chúa' trong đó các thành viên cùng liên kết làm việc để cho toàn thể Thân mình Hội Thánh phát triển"²⁶.

Sự liên kết mục vụ liên giáo xứ có thể hướng đến lãnh vực huấn giáo, chẳng hạn chương trình huấn luyện Giáo lý viên, trong việc chia sẻ nguồn lực đáp ứng nhu cầu dạy Giáo lý của các Giáo xứ; cùng lên chương trình giáo lý dành cho những người khuyết tật, các lớp học tình thương. Liên kết mục vụ giới trẻ liên giáo xứ để cùng nhau tìm phương pháp giúp các bạn trẻ vượt qua tâm lý cảm thấy bị đè nén bởi các truyền thống gia đình và tìm cách chạy trốn theo tiếng mời gọi của nền văn hoá đã được toàn cầu hóa,²⁷ hay là giúp các bạn trẻ vượt qua cảm dỗ đề cao cái đẹp, để tránh điều mà đức Phanxico nhắc nhở: "Nền văn hoá hiện nay trình bày hình mẫu con người gắn liền với hình ảnh của người trẻ. Người đẹp là người có vẻ trẻ trung, tìm cách che đi dấu vết của thời gian. Quảng cáo luôn dùng thân xác của người trẻ để bán sản phẩm. Hình mẫu của cái đẹp là hình mẫu trẻ trung, nhưng hãy coi chừng, vì đó chẳng phải là lời khen ngợi dành cho người trẻ. Điều đó chỉ có nghĩa là người lớn muốn cướp lấy tuổi trẻ về cho mình, chứ không phải họ tôn trọng, yêu thương và chăm sóc người trẻ".²⁸

Liên đới mục vụ Giáo xứ còn là môi trường trao đổi kinh nghiệm giữa các Hội Đồng mục vụ Giáo xứ trong việc cộng tác với tinh thần đồng trách nhiệm với các vị chủ chăn trên nhiều lãnh vực nhất là việc truyền giáo. Quả thật, "trong thân thể mầu nhiệm Chúa Kitô, giáo xứ như người lữ hành của niềm hy vọng mang lấy trong mình một không gian tin cậy, nơi đó mọi người tìm thấy niềm vui, tình huynh đệ, sự công bằng và tình bác ái, trở thành dấu chỉ của Vương quốc Thiên Chúa",²⁹ không gian Giáo xứ sẽ được nở rộng lan tỏa tình huynh đệ để mọi người đều có thể đến kín múc niềm vui và hy vọng được thể hiện qua việc liên kết chia sẻ kinh nghiệm

²⁶ Đức Phanxico, Tông huấn Chúa Kitô đang sống (Christus vivit) số 231.

²⁷ Nt số 80,

²⁸Nt Số 79.

²⁹ Lm Anton Hà Văn Minh, *Canh Tân Hội Đồng Mục Vụ Giáo Xứ Để Giáo Xứ Trở Thành Người Lữ Hành Của Niềm Hy Vọng*, nguồn: <https://hdgmvietnam.com/chi-tiet/canh-tan-hoi-dong-muc-vu-giao-xu-de-giao-xu-tro-thanh-nguoi-lu-hanh-cua-niem-hy-vong>

mục vụ giữa các Hội đồng mục vụ giáo xứ của các Giáo xứ. Ngoài ra Hội đồng mục vụ Giáo xứ, Liên giáo xứ cũng có thể trao đổi với các cha xứ để cùng nhau thiết kế chương trình hành hương chung giữa các giáo xứ, các đoàn thể....

Tóm lại, Giáo xứ được coi như một cộng đoàn gia đình, nơi đó “người ta cảm nghiệm được sự phong phú của các mối tương quan giữa những người hiệp nhất với nhau trong sự khác biệt về tính tình, giới tính, tuổi tác và vai trò”³⁰. Trong sự phong phú này, mọi thành phần trong Giáo xứ được “thôi thúc mở rộng các khả năng tham gia và thực thi tinh thần đồng trách nhiệm trong sự khác biệt của tất cả những người đã được rửa tội, nam cũng như nữ”, nhờ sự tham gia này, Giáo xứ diễn tả tính chất của Giáo hội: một cộng đoàn hợp tác và duy nhất ³¹

Ngoài ra, trong một Giáo hội phẩm trật một mặt chúng ta phải minh định rằng: ‘Giáo hội không thể được hiểu nếu Giáo hội không được bén rễ trong một lãnh thổ cụ thể, trong một không gian và thời gian nơi hình thành kinh nghiệm chung về cuộc gặp gỡ với Thiên Chúa là Đấng Cứu Độ’,³² cho nên sự hiện hữu một giáo xứ lịch sử là điều cần thiết không thể không có khi nói đến Giáo hội Chúa Kito, tuy nhiên, Giáo xứ lịch sử không thể là một giáo xứ biệt lập như một ốc đảo, đơn quạnh nhưng giáo xứ luôn lớn lên và phát triển hướng đến sự viên mãn trong tính hiệp hành của Giáo Hội. Điều đó có nghĩa, Giáo xứ còn được hiểu như một “nơi chốn” không còn thuần túy về mặt không gian địa lý nữa, “nhưng trong thời đại chúng ta, nó còn gợi lên sự thuộc về một mạng lưới tương quan” “Giáo hội được kêu gọi sống trong những bối cảnh này, xây dựng lại đời sống cộng đoàn, định dạng cho các thực tại không tên, và đan kết các mối tương quan huynh đệ. Nhằm mục đích đó, ngoài việc trân trọng các cấu trúc vẫn còn thích đáng, cần có ‘tinh thần sáng tạo truyền giáo’ để khám phá những hình thức chăm sóc mục vụ mới và xác định những tiến trình chăm sóc cụ thể”³³.

---

³⁰ Thượng Hội Đồng Giám Mục thế giới lần Thứ XVI, Văn kiện chung kết ngày 26-10-2024, số 35

³¹ Nt số 36

³² Nt số 110

³³ Thượng Hội Đồng Giám Mục thế giới lần Thứ XVI, Văn kiện chung kết ngày 26-10-2024, số 109

Trong viễn cảnh này, các Giáo xứ liền kề trong một Giáo hạt được khuyến khích nên tạo một mạng lưới liên kết khởi đầu từ Hội Đồng Mục vụ Giáo xứ, kể đến các đoàn thể, các giới... Thường xuyên tổ chức các cuộc gặp gỡ để lắng nghe những đóng góp, những sáng kiến trong việc phát triển sự cộng tác và hiệp thông, hầu làm cho các cộng đoàn Giáo xứ thực sự trở thành nơi chốn loan báo Tin Mừng cách có hiệu quả.

BÀI II

LOAN BÁO TIN MỪNG QUA HOẠT ĐỘNG BÁC ÁI: DIỄN TẢ LÒNG XÓT THƯƠNG

Tôma Vũ Ngọc Tín, S.J.

Loan báo Tin Mừng là sứ mạng cốt yếu của Giáo hội, và sứ mạng này phải trở thành một lối sống thấm đẫm tình bác ái. Giáo hội được mời gọi trở nên dấu chỉ sống động của tình yêu Thiên Chúa trong thế giới bị thương tổn và chia rẽ, như Công đồng Vatican II xác quyết rằng, “Trong Đức Kitô, Giáo Hội như là bí tích, nghĩa là dấu chỉ và phương tiện hiệp thông mật thiết với Thiên Chúa và hợp nhất mọi người.” (Lumen Gentium, 1). Chính khi phục vụ người nghèo, đồng hành với người bị lãng quên và chăm sóc những vết thương của nhân loại, người Kitô hữu làm cho Tin Mừng trở nên sống động, gần gũi và đáng tin cậy hơn.

1. Bác Ái – Hình Thức Cụ Thể Của Loan Báo Tin Mừng

Bác ái làm cho Tin Mừng trở nên gần gũi và khả tín hơn.

“Ánh sáng của các con phải chiếu giải trước mặt thiên hạ, để họ thấy những công việc tốt đẹp các con làm mà tôn vinh Cha các con trên trời” (Mt 5, 16). Loan báo Tin Mừng không phải là công bố một hệ thống giáo lý nhưng trước hết là chia sẻ một kinh nghiệm gặp gỡ và sống tình yêu cứu độ. Khi các Kitô hữu thực thi bác ái, Tin Mừng trở nên gần gũi và khả tín hơn vì được xác thực bằng chứng tá đời sống:

“Một cộng đoàn loan báo Tin Mừng dẫn mình vào đời sống hằng ngày của dân chúng bằng lời nói và hành động; cộng đoàn ấy vượt qua các khoảng cách, sẵn sàng hạ mình khi cần, và ôm ấp đời sống con người, chạm vào thân thể đau khổ của Đức Kitô nơi người khác. Như vậy, các người loan báo Tin Mừng mang lấy ‘mùi của đàn

chiên' và đàn chiên sẵn sàng nghe tiếng của họ. Một cộng đoàn loan báo Tin Mừng cũng nâng đỡ, đồng hành với dân chúng ở mỗi bước đi trên đường, bất kể con đường này có thể dài hay khó đi bao nhiêu. Cộng đoàn này cũng quen với việc kiên nhẫn chờ đợi và sự chịu đựng tông đồ. Loan báo Tin Mừng phần lớn hệ tại sự kiên nhẫn và không quan tâm tới áp lực của thời gian" (Evangelii Gaudium, 24).

Đời sống bác ái giúp lời rao giảng tránh nguy cơ sáo rỗng, đồng thời diễn tả niềm hy vọng mà Kitô giáo mang đến cho thế giới.

Bác ái đáp lại các nhu cầu và cơ cấu bất công. "Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Ngài đã xúc dầu cho tôi, sai tôi đi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn, công bố cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha" (Lc 4, 18). Thế giới vẫn chứa nhiều hình thức nghèo khổ, bất công và loại trừ. Loan báo Tin Mừng đòi hỏi Kitô hữu không thể làm ngơ trước những vết thương xã hội mà phải cùng người nghèo chia sẻ gánh nặng, khởi đi từ sự lắng nghe: "Vui mừng và hy vọng, ưu sầu và lo lắng của người thời nay, nhất là của những kẻ nghèo khổ và những người đau khổ, cũng là vui mừng và hy vọng, ưu sầu và lo lắng của các môn đệ Chúa Kitô" (Gaudium et Spes, 1). Hoạt động bác ái vì thế là câu trả lời thực tế cho sứ mạng đụng chạm đến những nguyên nhân bất công và mời gọi biến đổi xã hội theo tinh thần Tin Mừng.

Bác ái như thành phần của sứ vụ Giáo hội. Thánh Phaolô khuyến khích các tín hữu: "Hãy vui với người vui, khóc với người khóc" (Rm 12, 15). Hoạt động bác ái không phải là phần phụ trợ nhưng là lối sống làm chứng cho tình yêu Tin Mừng mà Giáo hội được sai đi công bố và thực thi giữa lòng thế giới. Nếu không có sự lựa chọn ưu tiên vì người nghèo, việc rao giảng Tin Mừng, tự nó là hình thức cơ bản của đức ái, sẽ có nguy cơ bị ngộ nhận hay bị nhấn chìm bởi đại dương những lời nói hăng ngày nuốt trứng chúng ta trong cái xã hội truyền thông hôm nay (Evangelii Gaudium, 199). Bác ái chính là nhịp cầu nối kết các cộng đoàn Kitô hữu với những người xa lạ, biến sự khác biệt thành cơ hội gặp gỡ và hiệp thông. Qua đó, Giáo hội sống ơn gọi là dấu chỉ và khí cụ của sự hiệp thông mật thiết với Thiên Chúa và của sự hiệp nhất gia đình nhân loại (Lumen Gentium, 1).

2. Lòng Thương Xót – Trung Tâm Của Sứ Vụ Giáo Hội

Đức Kitô – dung mạo thương xót của Chúa Cha. Trong Đức Giêsu Kitô, Thiên Chúa đã bày tỏ trọn vẹn dung mạo thương xót của mình: “Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một” (Ga 3, 16). Chính cuộc đời, cái chết và sự phục sinh của Chúa Giêsu là lời mời gọi con người trở về với Tình Yêu vô biên của Thiên Chúa. Con Thiên Chúa đã làm người để cứu chuộc con người và làm cho con người tham dự vào đời sống Thiên Chúa (Ad Gentes, 3). Qua Đức Kitô, chúng ta được mời gọi đón nhận và trở nên chứng nhân cho lòng thương xót ấy trong mọi hoàn cảnh của đời sống.

Giáo hội được sai đi để loan báo và thực thi lòng thương xót. Sứ mạng của Giáo hội bắt nguồn từ lệnh truyền của Chúa Giêsu: “Anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ” (Mt 28, 19). Sứ mạng này không dừng lại ở việc giảng dạy nhưng phải được thể hiện qua hành động cụ thể của lòng thương xót. Giáo hội được sai đi để mang Tin Mừng cho mọi loài thụ tạo (Lumen Gentium, 17). Vì thế, việc phục vụ người nghèo, người bị gạt ra bên lề xã hội, và những ai đau khổ là cách Giáo hội sống trung thành với căn tính mình. Giáo hội không thể và không được đứng ngoài công cuộc đấu tranh cho công lý (Evangelii Gaudium, 183). Trong Giáo hội, mỗi người tín hữu được mời gọi sống đức tin thực thi công bình.

Thực thi bác ái như dấu chỉ Tin Mừng. Hoạt động bác ái, dù âm thầm hay công khai, đều là những dấu chỉ cụ thể về sự hiện diện của Nước Thiên Chúa giữa trần gian: “Tất cả những gì anh em làm cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là anh em đã làm cho chính Ta” (Mt 25, 40). Thực thi bác ái vì vậy không phải là một việc tùy chọn hay phụ trợ mà là con đường sống Tin Mừng, làm cho thế giới nhận ra tình yêu cứu độ của Thiên Chúa đang hoạt động. Tình yêu ưu tiên dành cho người nghèo là một tiêu chuẩn của đời sống Kitô hữu.

3. Hoạt Động Bác Ái: Con Đường Phân Định Và Thao Luyện Tinh Thần

Phân định Kitô giáo trong hoạt động bác ái. “Anh muốn tôi làm gì cho anh?” (Mc 10, 51). Thực thi bác ái đòi hỏi khả năng phân định để nhận ra nhu cầu thật sự của tha nhân và cách đáp trả

phù hợp với Tin Mừng. Phân định là nhân đức giúp chúng ta thoát khỏi chủ nghĩa cứu trợ hình thức để lắng nghe và phục vụ cách khiêm nhường và hiệu quả. Chúng ta cần lắng nghe tiếng kêu của người nghèo và tự hỏi mình xem chúng ta có thực sự lắng nghe họ không (Evangelii Gaudium, 187).

Hoạt động bác ái như một của lễ hiến dâng. Thực thi bác ái Kitô giáo không chỉ là hành động nhân đạo mà là hiến dâng chính cuộc sống trong tự do và yêu thương: “Hãy hiến dâng thân mình làm của lễ sống động, thánh thiện và đẹp lòng Thiên Chúa” (Rm 12, 1). Đó là cách mỗi người đáp lại tình yêu Thiên Chúa đã thương xót chúng ta trước. Đáp lại tình yêu Chúa dành cho mình, người môn đệ tham dự vào sứ mạng của Chúa Kitô. Bác ái Kitô giáo vì thế trở thành một kiểu mẫu của hiến dâng đời sống cho Thiên Chúa và anh chị em mình.

Hiệp thông cầu nguyện và dân thân xã hội. “Ở đâu có hai ba người họp lại nhân danh Thầy, thì có Thầy ở giữa họ” (Mt 18, 20). Hoạt động bác ái Kitô giáo không thể tách rời khỏi đời sống cầu nguyện. Hiệp thông cầu nguyện giúp người tín hữu gắn bó với Thiên Chúa và nhận ra Ngài nơi người nghèo và người bị bỏ rơi. Cầu nguyện là điều thiết yếu cho sứ mạng loan báo Tin Mừng. Đồng thời, cầu nguyện cũng mở lòng chúng ta ra cho sự hiệp thông với Hội Thánh toàn cầu và các sáng kiến bác ái trên thế giới. Nhờ đó, cộng đoàn tín hữu trở nên nơi huấn luyện và thực hành tình liên đới Kitô giáo.

Tóm lại, loan báo Tin Mừng đòi hỏi người môn đệ đi ra khỏi sự an toàn khép kín để đến với anh chị em đang sống trong cảnh nghèo, bất công và cô đơn. Hoạt động bác ái là dấu chỉ và khí cụ thiết yếu của Tin Mừng. Khi Giáo hội thực sự sống và chia sẻ lòng thương xót của Thiên Chúa, Giáo hội trở nên “dấu chỉ hy vọng” cho một thế giới đang khao khát công lý và hòa bình. “Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương” (Mt 5, 7).

Hồi tâm

1. Trong giáo xứ tôi hôm nay, đâu là những “vết thương” và “tiếng kêu” cụ thể của người nghèo, người bị quên lãng, người đau khổ mà tôi có thể lắng nghe và chạm đến?

2. Hoạt động bác ái của giáo xứ tôi hiện nay đang làm chứng cho Tin Mừng và lòng thương xót của Chúa như thế nào?

3. Tôi sẵn sàng hiến dâng điều gì – thời gian, công sức, tài năng, vật chất, tài chính – để xây dựng một giáo xứ thật sự là “dấu chỉ và khí cụ” của lòng thương xót Chúa cho mọi người?

BÀI III

TÂM THỂ BÌNH AN VÀ CHIA SẺ TIN MỪNG: CHIA SẺ ĐỜI SỐNG & KINH NGHIỆM SỐNG ĐỨC TIN

Lm. Giuse Nguyễn Ngọc Ngoạn

Chủ đề Thường huấn của Ủy ban Giáo dân trực thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam năm 2025 là: *"Cùng Nhau Loan Báo Tin Mừng Trên Hành Trình Sống Đức Tin Với Niềm Hy Vọng"*. Nhưng làm thế nào loan báo Tin Mừng khi tâm hồn người chia sẻ còn buồn bã? Làm sao sống đức tin với niềm hy vọng khi người Kitô hữu còn thất vọng nghi nan? Cho nên sự bình an trong tâm hồn là yếu tố tiên quyết để Kitô hữu có thể sống đức tin một cách tròn đầy, có thể chia sẻ Tin Mừng Cứu độ của Chúa cho tất cả mọi người. Như Lời Chúa đã phán: *"Bình an cho anh em! Như Chúa Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em"* (Ga 20, 21). Chúa đã ban bình an cho chúng ta trước khi sai chúng ta đi loan báo Tin Mừng, và nhờ ơn Chúa giúp chúng ta sẽ có được một tâm thể bình an trong đời sống đức tin cũng như trong cuộc loan báo Tin Mừng.

Bình an của Chúa trao ban cho chúng ta là như thế nào? Chúa đã phán: *"Thầy để lại bình an cho anh em, Thầy ban cho anh em bình an của Thầy. Thầy ban cho anh em không theo kiểu thế gian. Anh em đừng xao xuyến cũng đừng sợ hãi"* (Ga 14, 27). Bình an theo kiểu thế gian là đi tìm kiếm sự an tâm thân xác cùng với những giá trị ngoại thân. Con người thế gian tìm kiếm bình an nơi tiền tài danh vọng quyền lực. Con người thuộc thế gian suốt đời chỉ lo cơm áo gạo tiền, vui chơi giải trí, tranh giành cướp đoạt... Chỉ lo vị kỷ mà không biết đến tha nhân và biết sống với Chúa.

Người con Chúa luôn luôn tìm sự bình an nơi Chúa, sự bình an đích thực mà chỉ có Chúa mới đem lại cho chúng ta. Bình an Chúa đem đến cho chúng ta một niềm vui sâu thẳm bền lâu. Dù trần gian còn nhiều gian nan thử thách nhưng người con Chúa sẽ có được một sự

bình an nội tâm đích thực, bình an mà Chúa đã trao ban: "... để trong Thầy anh em được bình an. Trong thế gian, anh em sẽ phải gian nan khổ nhọc. Nhưng can đảm lên! Thầy đã thắng thế gian" (Ga 16, 33). Trong buổi tiếp kiến chung, ngày 15/5/2019, Đức cố Giáo hoàng Phanxicô nói rằng: "*Sự bình an mà Chúa Giêsu ban tặng không phải là sự vắng mặt của thử thách, nhưng là một sự hiện diện đầy tin tưởng, giúp ta đối diện với mọi thử thách. Khi có bình an trong tâm hồn, ta có thể làm chứng cho Tin Mừng mà không sợ hãi.*" Bản **tường trình Tổng kết giai đoạn 1 của Thượng Hội đồng (2023), số 31 cũng khẳng định:** "*Một cộng đoàn biết đón nhận và sống trong bình an của Chúa là nơi các tín hữu có thể can đảm làm chứng, kể cả trong thử thách. Bình an nội tâm là nền tảng cho một Hội Thánh thừa sai*".

Đức cố Giáo hoàng Phanxicô dạy rằng, tâm thế bình an đến từ cuộc gặp gỡ cá vị với Chúa Kitô và là nền tảng để chia sẻ Tin Mừng: "*Niềm vui của Tin Mừng tràn ngập tâm hồn và cuộc sống của tất cả những ai gặp gỡ Chúa Giêsu. Những ai để Chúa cứu độ mình thì được giải thoát khỏi tội lỗi, khỏi buồn sầu, khỏi sự trống rỗng nội tâm và cô đơn. Với Chúa Giêsu Kitô, niềm vui luôn luôn được tái sinh*" (Đức Phanxicô, Tông huấn Evangelii Gaudium, số 6). **Tài liệu Làm việc cho giai đoạn lục địa (DCS - Document for the Continental Stage, 2022) cũng nói rằng,** việc loan báo Tin Mừng bắt đầu từ một nội tâm biết lắng nghe, sống bình an trong Chúa Thánh Thần: "*Chúng ta được mời gọi trở thành những người lắng nghe Lời Chúa, mở lòng đón nhận Chúa Thánh Thần và đi trong bình an, để có thể trở thành một Hội Thánh truyền giáo thực sự*" (DCS, 30).

Khi có được tâm thế bình an trong Chúa, chúng ta mới đích thực là người môn đệ của Chúa, chúng ta mới có thể loan báo Tin Mừng Chúa cách hiệu nghiệm, chúng ta có thể chia sẻ Lời Chúa qua đời sống đức tin của chúng ta, bằng lời nói cũng như bằng hành động, nơi một cộng đoàn gia đình cụ thể cũng như với tất cả mọi người. **Tài liệu Làm việc cho giai đoạn lục địa có** một định nghĩa rõ ràng về việc chia sẻ Tin Mừng qua kinh nghiệm sống đức tin: "*Chia sẻ đức tin không phải chỉ là giảng dạy giáo lý, nhưng là làm chứng bằng đời sống hằng ngày, từ kinh nghiệm bản thân, với niềm vui, lòng khiêm tốn và tâm thế bình an*" (DCS, 81). Đức cố

Giáo hoàng Phanxicô thường xuyên đề cập đến mối liên hệ giữa **tâm thế bình an nội tâm** và **việc chia sẻ Tin Mừng qua đời sống và kinh nghiệm sống đức tin**. Ngài nhấn mạnh việc chia sẻ Tin Mừng không phải bằng lý thuyết, mà là đời sống và kinh nghiệm sống đức tin. Trong Sứ điệp Ngày Thế giới Truyền giáo 2022, Đức cố Giáo hoàng Phanxicô mời gọi: *"Người môn đệ loan báo Tin Mừng là người bình an trong tâm hồn vì biết mình được Chúa yêu thương, và chính tình yêu ấy thúc đẩy họ ra đi đến với tha nhân. Chúng ta không truyền bá một học thuyết, nhưng là chia sẻ một cuộc gặp gỡ đã làm biến đổi cuộc đời mình."* *"Loan báo Tin Mừng không phải là áp đặt một chân lý, nhưng là chia sẻ một niềm vui, làm chứng bằng đời sống, một chứng tá sống động về Chúa Kitô phục sinh"* (Evangelií Gaudium, số 121).

Một điển hình cụ thể đó là trong giờ sinh hoạt của các Cộng đoàn Cơ bản - như Cộng đoàn Gia Đình Chúa hay Cộng đoàn Gia Đình Cùng Theo Chúa, Thừa Sai Chúa Kitô: Mở đầu với lời kinh xin Chúa Thánh Thần hướng dẫn, sau đó là lắng nghe Lời Chúa và chia sẻ Tin Mừng qua đời sống ơn phước hằng ngày. Người tham dự sẽ chia sẻ đời sống và kinh nghiệm sống đức tin của mình với tất cả anh chị em. Người tham dự làm chứng tá đức tin qua việc chia sẻ Tin Mừng, qua sự động viên hướng dẫn giúp đỡ lẫn nhau, qua việc sống yêu thương bác ái trợ giúp tha nhân. Cộng đoàn sống và loan báo Tin Mừng bằng lời nói cũng như bằng hành động, sống yêu thương để Tin Mừng được lan tỏa qua cách sống, nâng đỡ trợ giúp lẫn nhau trên hành trình đức tin cũng như luôn tìm kiếm bình an của Chúa để có thể mang niềm vui Tin Mừng đến với mọi người.

Để có được sự bình an nội tâm và là người môn đệ đích thực của Chúa, chúng ta cũng cần phải có một tinh thần siêu thoát, như Lời Chúa dạy: *"Đừng kiếm vàng bạc hay tiền giắt lưng. Đi đường, đừng mang bao bì, đừng mặc hai áo, đừng đi dép hay cầm gậy. Vì thợ thì đáng được nuôi ăn"* (Mt 10, 9-10). Đức Phanxicô trong bài giảng tại nhà nguyện Thánh Marta, ngày 20/09/2018: *"Để theo Chúa Giêsu, phải có một tâm hồn tự do, không bị trói buộc bởi của cải, địa vị hay đam mê. Người môn đệ đích thực là người sống trong tinh thần siêu thoát, để Thiên Chúa làm chủ đời mình"*.

Tóm lại, người môn đệ Chúa luôn luôn bước đi theo Cứu Chúa Phục sinh với một đời sống mới trong Tình thương của Chúa, sống đơn sơ hiền lành khiêm nhường như Chúa (Mt 11, 29), luôn luôn biết cho đi là hơn nhận lãnh, trở nên khí cụ bình an yêu thương, chia sẻ niềm vui Tin Mừng bình an của Chúa với tất cả mọi người.

“... Bước theo Chúa bước đi trên đường mới
Với tình thương dựng xây nên thế giới
Sống khiêm nhu nhân ái mở nụ cười
Tâm bình an giữa muôn nơi nghịch cảnh.
Bước theo Chúa chấp nhận những dấu đánh
Thân bắt bố hy sinh, không lo sợ
Xóa bất công bằng thương mến hiền lành
Chịu chết đi – sinh sôi ... thời chọn lựa...”

Chúa Giêsu đã thắng thế gian với những sự ác - sự dữ - sự tội - bằng cách làm cho muôn vật được hòa giải, “... *nhờ máu Người đổ ra trên thập giá, Thiên Chúa đã đem lại bình an cho mọi loài dưới đất và muôn vật trên Trời.*” (Cl 1, 20b). Người môn đệ của Chúa cũng phải sống theo gương Thầy: sống một đời yêu thương hy sinh, khiêm nhu hiền lành, sống với tâm thế bình an để chia sẻ Tin Mừng của Chúa với vạn vật vũ trụ con người.

Hồi tâm:

1. Trong đời sống đức tin hằng ngày, đâu là những nguyên nhân khiến tâm hồn bạn đánh mất sự bình an nội tâm? Bạn đã làm gì - hoặc có thể làm gì - để tìm lại sự bình an đích thực nơi Chúa Giêsu?

2. Bạn đã từng cảm nghiệm được niềm vui hay ơn ích nào khi chia sẻ đức tin bằng lời nói hay việc làm cho người khác? Điều gì nâng đỡ bạn trong những lúc e ngại hay thất vọng khi loan báo Tin Mừng?

3. Theo bạn, một cộng đoàn đức tin sống “tâm thế bình an” và loan báo Tin Mừng cách hiệu quả sẽ mang những dấu hiệu cụ thể nào? Bạn đã và đang góp phần xây dựng cộng đoàn đức tin bạn đang sống như thế ra sao?

DIỄN ĐÀN**TÍN MỘNG****TRẦM THIÊN THU****Nhân Loại Thao Thiết Nhìn Lên Đức Mẹ
Tín Nhân Khát Khao Tới Cõi Thiên Đàng**

Trời là khoảng không gian vô tận mà con người không thể khám phá hết. Có những “lỗ đen” không thể biết đó là gì – thế nên mới gọi là “lỗ đen.” Có những ánh sao xa trái đất hàng tỷ năm ánh sáng. Cung trăng chỉ là một “chấm nhỏ” trong vũ trụ mà con người chưa khám phá hết kia mà. Nhưng “khoảng trời” đó không là Nước Trời, Thiên Đàng hoặc Thiên Quốc – nơi có Thiên Chúa toàn năng ngự trị. Nước Trời ở ngay giữa chúng ta (Lc 17:21).

Ngày xưa, chuyện “lên trời” là ước mơ hầu như không thể hiện thực, nhưng điều đó đã hiện thực từ khi phi thuyền Apollo 11 (Hoa Kỳ, ngày 16-24 tháng 7 năm 1969, chỉ huy là Neil Armstrong) có thể đưa con người lên cung trăng. Nhưng đó chỉ là “du lịch” mà thôi. Và đó là giấc mơ phàm trần, giấc mơ của tín nhân “cao cấp” hơn, không chỉ “lên trời” mà còn “về trời” vĩnh cư với Thiên Chúa.

Đức Mẹ được Thiên Chúa đưa về trời cả xác hồn là bảo chứng cho niềm tin của chúng ta, những tín nhân miệt mài cầu nguyện: “Xin được chết lành trong tay Đức Mẹ, và xin được thưởng cùng Đức Mẹ trên Nước Thiên Đàng”. Vấn đề là cố gắng sống sao để được vào Thiên Đàng mai sau. Thánh Piô Năm Dầu cho biết: “Ở đâu không có vâng lời, ở đó không có nhân đức. Ở đâu không có nhân đức, ở đó không có sự thiện. Ở đâu không có sự thiện, ở đó không có yêu thương. Ở đâu không có yêu thương, ở đó không có Thiên Chúa. Ở đâu không có Thiên Chúa, ở đó không có Thiên Đàng”.

Ngày xưa, Chứng Ước của Thiên Chúa được đặt vào Hòm Bia (Xh 25:16) nên gọi là Hòm Bia Giao Ước. Chính Đức Chúa đã chọn Sion, đã thích lấy chốn đó làm nơi Ngài ngự, như Ngài đã tuyên phán: “Đây là chốn Ta nghỉ ngơi đến muôn đời, Ta sẽ ngự nơi này, vì Ta ưa thích” (Tv 132:14). Tội Tân Ước, Đức Mẹ là Nhà Tạm đầu tiên, vì Đức Mẹ là Đấng-Mang-Thiên-Chúa (Theotókos, God-Bearer). Chúng ta cũng đã và đang được diễm phúc tương tự mỗi khi chúng ta rước lễ, chúng ta được mang chính Đấng Cứu Thế trong lòng và hòa tan để kết hiệp mật thiết với Ngài. Thực sự chúng ta cũng diễm phúc mặc dù chúng ta chỉ là những tội nhân bất xứng.

Đức Maria là Thánh Mẫu Thiên Chúa, rất uy tín khi nguyện giúp cầu thay cho chúng ta, để chúng ta cố gắng thay đổi chứ không ỷ lại mà lợi dụng lòng thương xót của Thiên Chúa. Thật vậy, Thánh Denis xác định: “Đức Mẹ là nơi nương náu của những người đã hòng hư mất, là hy vọng của những người không còn hy vọng”. Đó là niềm hy vọng tuyệt vời mà chúng ta được tận hưởng.

Chính Chúa Giêsu đã hứa trước khi Ngài về trời: “Trong nhà Cha Thầy, có nhiều chỗ ở; nếu không, Thầy đã nói với anh em rồi, vì Thầy đi dọn chỗ cho anh em. Nếu Thầy đi dọn chỗ cho anh em thì Thầy lại đến và đem anh em về với Thầy, để Thầy ở đâu, anh em cũng ở đó. Và Thầy đi đâu thì anh em biết đường rồi” (Ga 14:2-4). Lời hứa đó trở thành hiện thực, vì đã có các thánh là những người được về trời.

Đã có cuộc về trời kỳ lạ trong Cựu Ước: khi ông Êlia đang nói chuyện với ông Êlisa, bỗng có “một cỗ xe đỏ như lửa và những con ngựa đỏ như lửa tách hai người ra, và ông Êlia lên trời trong cơn gió lốc” (2V 2:11). Thời Tân Ước, Dismas cả đời gian ác và cùng bị đóng đinh với Chúa Giêsu, nhưng nhờ sám hối chân thành mà được Chúa Giêsu tha thứ và cho về trời ngay: “Hôm nay, anh sẽ được ở với tôi trên Thiên Đàng” (Lc 22:43). Đặc biệt là Đức Mẹ được Thiên Chúa đưa về trời cả hồn và xác.

Thời Hoàng đế Constantinople đã diễn ra một cuộc lễ trong nhà thờ trên núi Cây Dầu tại Giêrusalem, truyền thống gọi là lễ “Đức Mẹ An Giãc”. Theo Lm Pohle và Lm Scheeben, mấy thế kỷ đầu không có dấu tích gì về lòng tin Đức Mẹ Maria lên trời, nhưng một cái quách (sarcophagus) đầu thế kỷ IV ở nền nhà thờ Santa Engracia

tại TP Saragossa (Tây Ban Nha) có bức chạm tro hình Đức Mẹ lên trời. Chứng tích của Thánh Epiphano cho biết người ta tin Đức Mẹ bắt tử và thân xác Mẹ vinh quang, niềm tin này đã được truyền bá sâu rộng trong một ít giáo đoàn như ở Antiokia.

Do xác tín và ca ngợi "Chức Phẩm Thiên Mẫu" và "Đức Đồng Trinh" của Mẹ là hai căn nguyên, Thánh Êpiphano mở đường cho niềm tin và sự xác quyết của các Thánh Giáo Phụ, các Giáo Hoàng, các Giám Mục, các thần học gia và cả Giáo Hội. ĐGH Alexandrô III nói: "Mẹ Maria thụ thai không bị xấu hổ, sinh con không bị đau đớn, từ trần không bị hư hoại trong mồ, vì theo lời Thiên thần, Mẹ đã được đầy ơn". ĐGH Piô XII nối tiếp các vị tiền nhiệm về niềm tin đó. Trong Thông điệp "Corporis Mystici" (29-6-1943), ngài viết: "Chúng ta hãy nài xin Mẹ rất thánh của mọi phần tử của Chúa Kitô mà Ta đã tín thác hiển dăng loài người cho Trái tim Mẹ. Ngày nay ở trên trời, thân xác và linh hồn Mẹ tỏa sáng trong vinh quang, hiển trị cùng với Con của Mẹ".

Qua Thông điệp "Deiparae Virginis" (1-5-1946) gởi các giám mục, ĐGH Piô XII cho biết rằng từ năm 1840 đến năm 1940, số đơn thỉnh nguyện xin Tòa Thánh định tín Mẹ Maria hồn xác lên trời đã đóng thành hai cuốn sách. Ngày 30-10-1950, ngài gởi thư cho Cơ Mật Viện báo rằng ngày mồng 1-11-1950 là một biến cố quan trọng và là niềm vui lớn lao cho toàn thể giới Công giáo: Công bố tín điều Đức Mẹ hồn xác lên trời.

Nhờ ơn Chúa Thánh Thần soi sáng tác động và ơn Chúa trợ lực, ngày 1-11-1950, Thánh Ý Chúa thể hiện qua ĐGH Piô XII với Thông điệp "Munificentissimus Deus" (Thiên Chúa Quảng đại), đại lược thế này: "Sau khi chúc tụng lòng từ bi nhân hậu của Thiên Chúa đã yêu thương quan phòng làm êm dịu những khổ đau, đem lại niềm an vui cho các dân tộc, Đức Thánh Cha nêu cao sự kiện ơn Chúa thương, dù giữa thời buổi nhiều người sai lạc chân lý và nhân đức, vẫn có nhiều cách biểu lộ đức tin, lòng sùng mến Mẹ Maria và những con cái Mẹ vẫn được khuyến khích chiêm niệm những đặc ân của Mẹ. Thật vậy, từ muôn đời, Thiên Chúa đã đặc biệt yêu thương Mẹ và rồi ban cho Mẹ đạt dào những đặc ân mà Giáo hội đã nhận biết và khám phá ra. Nhưng thời đại của chúng ta đã được dành riêng để chiêm ngưỡng đặc ân Đức Mẹ hồn xác lên trời".

Cuộc đời như một chuyến bay, lễ Đức Mẹ Lên Trời là dịp chúng ta nghiêm túc xét mình để chỉnh đốn phi đạo lữ hành và định hướng bay để có thể tới Phi Trường Thiên Quốc. Thật thú vị với ý tưởng của Thánh Fulgentius: “Mẹ là chiếc thang bắc lên Trời. Nhờ Mẹ mà Thiên Chúa đã từ Trời xuống thế gian, và cũng nhờ Mẹ mà loài người từ đất lên tới Trời”. Tất cả nhờ Mẹ, và nhờ Mẹ đến với Chúa. Yêu mến Đức Mẹ là điều cần thiết để được Mẹ dẫn về gặp Thánh Tử Giêsu, một trong những cách thể hiện lòng yêu mến Đức Mẹ là cầu nguyện bằng Kinh Mân Côi.

Chính Chúa Giêsu đã nói với Thánh Catarina Siena: “Ta muốn ban cho Mẹ Maria đặc ân này vì lòng nhân từ của Ta, và để tôn kính Ngôi Hai nhập thể: bất cứ ai, dù tội lỗi đến đâu, mà kính cẩn tin yêu chạy đến kêu xin Mẹ Maria, sẽ không rơi vào quyền lực của quỷ dữ.” Thật vậy, Thánh Birgitta Thụy Điển cho biết: “Không tội nhân nào trên trần gian này, cho dù trong tình trạng thù nghịch với Thiên Chúa đến đâu đi nữa, mà không thể quay về với Ngài và được phục hồi ơn thánh, nếu họ chạy đến nương nhờ và xin Đức Mẹ Maria hộ phù”.

Thánh TS Têrêsa Avila khuyên: “Cho dù đang mắc tội trọng đi nữa thì cũng cứ cầu nguyện. Tôi xin bảo đảm rằng anh chị em sẽ đạt đến bến cảng phần rỗi”. Chắc chắn rằng không ai đến với Đức Mẹ mà phải ra về tay không hoặc thất vọng. Thánh Anphong Ligôri giải thích: “Khi tuyên bố rằng một đầy tớ của Mẹ Maria không thể bị mất phần rỗi, đó là nói về những đầy tớ của Mẹ đã có lòng ao ước hoán cải mà trung thành kính tôn kêu cầu Mẹ Thiên Chúa. Tôi chắc chắn những người này không thể hư mất được. Các thánh giáo phụ và các thần học gia đều đồng ý kiến về điểm này. Bởi vậy, khi ma quỷ đã làm cho tội nhân mất ơn thánh rồi nó còn làm cho họ mất lòng tôn sùng Đức Mẹ nữa”.

Chúa Giêsu đã về trời dọn chỗ cho những ai tín thác vào Ngài và yêu mến Đức Mẹ. Ngài đã đón Đức Mẹ về, rồi Ngài cũng sẽ đón chúng ta về sum họp với Ngài và với Đức Mẹ.

Lạy Thánh Mẫu Thiên Chúa, xin cầu giúp nguyện thay cho chúng con, bây giờ và trong giờ lâm tử. Amen.

LỄ ĐỨC MẸ LÊN TRỜI

Fx Đỗ Công Minh

1/ Tín điều Đức Mẹ hồn xác lên Trời:

Ngày lễ Các Thánh Nam Nữ 01-11-1950, qua Tông hiến "Munificentissimus Deus" (Thiên Chúa vô cùng quảng đại), Tôi tớ Chúa, Đức Giáo hoàng Pi-ô XII đã long trọng công bố Tín điều Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời như sau: *"Để tôn vinh Thiên Chúa toàn năng là Đấng đã ban muôn vàn ơn lành đặc biệt của Người trên Trinh Nữ Ma-ri-a, để tôn kính Con của Người là Vua muôn đời, Đấng đã chiến thắng tội lỗi và sự chết, để Bà Mẹ cao cả của Người Con đó được hiển vinh hơn, và để toàn thể Giáo Hội hân hoan phấn khởi; bằng quyền bính của Chúa Giê-su Ki-tô, của hai Thánh Tông đồ Phê-rô và Phao-lô, và bằng thẩm quyền của mình, tôi công bố, tuyên xưng và xác nhận như là một tín điều được Thiên Chúa mạc khải: Người Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội của Thiên Chúa, Đức Ma-ri-a Đồng Trinh, sau khi hoàn tất cuộc đời trần thế của mình, đã được mang lên hưởng vinh quang trên trời cả thân xác lẫn linh hồn".* Tín điều mới mẻ ấy như một đóa hoa nở bung từ một niềm tin đã có ngay từ thời Giáo hội sơ khai, được diễn bày theo dòng thời gian 20 thế kỷ trong Phụng vụ, trong giáo huấn của các Giáo phụ và các nhà thần học.

Đức Thánh Cha Pi-ô XII cũng qui định *tín điều thành lễ trọng đặc biệt trong khắp Giáo hội với luật buộc tham dự Thánh lễ.* Ngày 15 tháng 8 được chọn theo một truyền thống cổ bắt nguồn từ Giêrusalem trước thời hoàng đế Cons-tan-ti-nô I (thế kỷ thứ 4).

2- Đức Mẹ Lên trời hồn xác, kết quả từ cuộc phục sinh của Chúa Kitô.

Trong những thế kỷ đầu, lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời được gọi là lễ Đức Mẹ an giấc. Lễ này mặc tất cả sự trang trọng kể từ năm 1950 khi Đức Giáo hoàng Pi-ô XII định tín việc Mẹ được cất nhắc về trời cả hồn lẫn xác. Tông hiến "Munificentissimus Deus" còn nói: *"Thân xác con người bị chết và bị tan rã ra tro đất là do hậu quả tội Nguyên tổ. Mà Đức Ma-ri-a không hề mắc tội Nguyên tổ, cũng chẳng hề có tội riêng. Cho nên đương nhiên và rất hợp lý là Mẹ*

được hồn xác về trời”. Ngoài ra, Mẹ Ma-ri-a luôn luôn kết hợp với Con mình, không giây phút nào Mẹ-Con xa nhau, ngay cả khi Chúa chịu chết trên thập giá Mẹ cũng đồng hành (Ga 19, 25-27). Vậy thì không lý gì khi Mẹ cùng Con chiến đấu lại không được cùng Con chiến thắng, khi từ giã cõi trần lại chẳng được Người Con Chí Thánh Chí Nhân Chí Hiếu rước ngay lên trời để tiếp tục đồng hành với Người mà hướng dẫn Nhiệm Thể Người (Giáo Hội) còn trên dương gian. Loài người tự cổ chí kim chẳng có ai được như vậy, vì thân xác chỉ là *"cái vỏ bằng đất làm linh hồn ra nặng"* (Kn 9, 15) và *"Người là bụi đất, và sẽ trở về với bụi đất"* (St 3, 19) mà thôi. Nhưng với tín điều trên, Giáo hội công bố long trọng một chân lý đã được Kitô hữu từ ngàn xưa cảm nhận: Thân xác của Người Phụ nữ đã trao ban thể xác cho Con Thiên Chúa không phải chịu định luật của sự thối rữa!

Nền tảng của ơn đặc biệt này chính là sự phục sinh của Chúa Kitô, phục sinh với một thân xác đã có từ trước nhưng nay được hoàn toàn biến đổi, không còn phải chịu các định luật của không gian và thời gian. Những trình thuật về việc Chúa hiện ra cho tông đồ môn đệ sau khi sống lại nói quá rõ điều này: vẫn còn có tay chân để thân thuộc sờ mó, vẫn còn mang khuôn mặt để thân thuộc nhận ra, nhưng thoát hiện thoát biến, xuyên cánh cửa đi vào, lướt ngàn dặm tới ngay. Tê-pha-nô vẫn thấy Người “đứng” bên hữu Thiên Chúa (x. Cv 7, 56). Với cuộc phục sinh, Ngôi Lời nhập thể đã mở ra một cách thức hiện hữu mới cho mình và cho những ai theo mình, kết hợp với mình trong Nhiệm thể: thân xác phàm trần sau khi chết sẽ không biến tan nhưng được biến đổi. Tất cả mọi vật cũng được Thiên Chúa làm mới chứ chẳng tiêu diệt (x. Kh 21, 5). Lối hiện hữu này được dung nạp trong chốn Thiên đàng, nơi thể giới Thiên Chúa.

Vì như lời Thánh Phaolô: “Chúa Kitô đã chỗi dậy từ cõi chết, mở đường cho những ai đã an giấc ngàn thu... mỗi người theo thứ tự của mình” (1Cr 15, 20). Và Đức Mẹ là người đầu tiên cũng như là người xứng đáng nhất để hưởng ngay ân huệ đó. Còn mọi kẻ khác thì phải đợi đến Ngày quang lâm (x. 1Cr 15, 23).

3. Kết luận

Công đồng chung Va-ti-ca-nô II, với Hiến chế tín lý về Giáo Hội (Lumen Gentium, Ánh sáng Muôn dân), đã nhắc lại tín điều Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời với những kết luận cho Hội Thánh và cho mỗi tín hữu: "Ngày nay, trên trời, Mẹ Đức Giê-su đã được vinh hiển cả hồn và xác, là hình ảnh và khởi thủy của Hội Thánh phải hoàn thành đời sau; đồng thời, dưới đất này, cho tới ngày Chúa đến (2Pr 3, 10), Ngài chiếu sáng như dầu chỉ lòng cậy trông vững vàng và niềm an ủi cho dân Chúa đang lữ hành" (số 68). Sách Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo (số 966) cũng hợp giọng: *"Đức Trinh Nữ Ma-ri-a Vô Nhiễm, được Thiên Chúa gìn giữ khỏi nhiễm lây mọi tỳ vết Nguyên tội, đã được đưa lên vinh quang Thiên quốc cả hồn lẫn xác, sau khi đã hoàn tất cuộc đời dương thế, và được Thiên Chúa tôn làm Nữ Vương Vũ Trụ, và như vậy Mẹ đã hoàn toàn phù hợp với Con Mình là Chúa của các chúa, đã chiến thắng tội lỗi và sự chết. Cuộc lên trời của Đức Trinh Nữ rất thánh là sự tham dự độc nhất vô nhị vào sự Phục sinh của Con mình và là việc thể hiện trước sự phục sinh của các Kitô hữu khác".*

Như đã thấy ban đầu, Đức Ma-ri-a là Mẹ Thiên Chúa để có tất cả; nay Ngài là Mẹ chúng ta để cho tất cả: tất cả những ân sủng đến từ Thiên Chúa, để chúng ta noi gương Mẹ mà trở nên giống Con của Ngài: điều khiển mọi bản năng, chống lại mọi tội lỗi, trung trinh trong tình yêu đối với Thiên Chúa, và luôn ước vọng phục sinh hồn xác chốn Thiên Đàng hạnh phúc, trong Chúa, bên Mẹ (Theo WHD).

4. NGUYỆN CẦU:

LẠY CHÚA BA NGÔI CỰC THÁNH. Hôm nay con cảm tạ Chúa vì Chúa đã thực hiện việc lớn lao nơi Đức trinh Nữ Ma-ri-a, là người con thân yêu và là nữ tỳ hèn mọn của Chúa. Chúa đã thương cho Mẹ trở nên giống Con của mình là Chúa Giê-su: nhờ giữ đức trinh khiết vẹn toàn, tâm hồn không vương chút bùn nhơ tội lỗi; Nhờ biết đặt trọn niềm tin vào lời Chúa phán sẽ được thực hiện; Nhờ luôn xin vâng ý Chúa để trở thành Mẹ Đấng Thiên Sai; Nhờ biết lắng nghe và thực thi Lời Chúa; Nhờ thông phần với nỗi đau khổ của Chúa Giê-su trên đường thánh giá... mà Mẹ Ma-ri-a đã được Chúa ban thưởng bội hậu lên trời cả hồn lẫn xác (Lm Đan Vinh).

(tổng hợp)

MẪU GƯƠNG TUYỆT VỜI CHO CÁC BÀ MẸ CÔNG GIÁO

Jos. Vinc. Ngọc Biển

Theo quan niệm văn hóa của người Á Đông, vai trò người phụ nữ luôn bị giảm nhẹ. Từ quan niệm lối nhìn trên, người phụ nữ đôi khi bị coi thường. Chính vì vậy, bản thân người phụ nữ cũng trở nên tự ty, co cụm lại trong những công

việc lặt vặt như nội chợ, cơm núc... Nói chung là lo những chuyện lặt vặt trong nhà.

Tuy nhiên, hôm nay, phụng vụ mừng kính một vị thánh nữ là vợ, là mẹ trong gia đình. Ngài được biết đến bằng những chuyện bình thường nhưng đã thi hành cách phi thường.

Mang trong mình phận gái: *"liều yếu đào tơ"*, nhưng cuộc đời và lối sống ngang qua những hành động, hẳn ngài thật giống một: *"đấng nam nhi"* hay *"bậc anh hùng hảo hán"*.

Con người đó là ai? Thưa! Ngài chính là thánh nữ Mônica, mẹ của thánh giám mục Augustinô.

Mừng lễ thánh Mônica, chúng ta cùng nhau tìm hiểu cuộc đời của thánh nhân, để ngang qua đó, như một bài học cho đời sống đức tin của chúng ta.

THÂN THỂ CUỘC ĐỜI THÁNH MÔNICA

Gia đình của thánh nữ Mônica không có gì nổi nang trong làng. Cha mẹ ngài là những người bình dân nhưng đạo hạnh, hay thương người. Thánh nữ sinh năm 332, tại làng Sucara bên Phi Châu.

Ngay từ nhỏ, Mônica đã được hấp thụ truyền thống đạo đức và một nền giáo dục có thể nói là *"linh đạo tình yêu"*. Những đặc tính như: nhân từ, hiền hậu, thương người là nét đẹp nơi gia đình của thánh nhân mà ngài được thừa hưởng.

Quả thật, tấm lòng quảng đại, yêu thương người nghèo dường như đã thường trực trong tâm hồn cô, khiến cô không thể ngồi yên trong khi nhiều người chung quanh mình phải đói khát! Vì thế, mỗi

bữa cơm Mônica thường dành ra một phần cho kẻ khó nghèo. Việc chia sẻ này đã làm cho Mônica coi là niềm hạnh phúc của mình vì được điểm phúc đặng chạm, gặp gỡ trực tiếp Thiên Chúa ngang qua những người kém may mắn đó.

Một điểm đáng lưu ý khác nữa là: Mônica thường xuyên ăn mình nơi vắng vẻ để thân mật, cầu nguyện với Chúa lâu giờ.

Tuy nhiên, tưởng chừng một con người đạo hạnh như Mônica, ắt phải được tận hưởng một cuộc sống bình yên, hạnh phúc! Ai ngờ cô lại gặp phải cảnh éo le và truân chuyên quá đổi!

Năm 22 tuổi, vì vâng lời cha mẹ, Mônica đã kết hôn với Patricius. Chồng cô thuộc dòng dõi quý tộc. Vì thuộc về thành phần giàu sang trong làng, nên ngay từ khi còn nhỏ, chàng Patricius đã được nuông chiều thái quá, dẫn đến tình trạng ngang tàng, hách dịch, nghiện rượu, độc ác tàn nhẫn và không chung thủy... Ông luôn tỏ vẻ khó chịu mỗi khi thấy vợ làm từ thiện và cầu nguyện.

Hơn nữa, sẵn có lợi thế con nhà giàu, lại hơn tuổi của Mônica quá nhiều, nên Patricius thường xuyên thể hiện vai trò chủ - tôi đối với cô. Mặt khác, cô lại còn phải chịu cảnh hắt hủi của mẹ chồng. Điều làm cho cô Mônica buồn nhất, đó là bà lại hùa theo con trai để bênh vực chủ trương không tôn giáo và đời sống phóng khoáng, tự do cho Patricius. Vì những lý do đó, cuộc sống gia đình của Mônica gặp rất nhiều khó khăn, đau khổ.

Thêm vào đó, sau khi sinh được Augustinô, người con trai đầu lòng, bà vui mừng, phấn khởi khôn xiết. Nhưng chẳng bao lâu, Augustinô buông theo lối sống của cha, nên cung cách và lối sống của con trai chính là bản sao của chồng.

Tuy nhiên, khi gặp những nghịch cảnh ngập đầu, Mônica không hề oán trách, nhưng ngài đã tìm ra những liều thuốc giải độc tốt nhất cho linh hồn mẹ chồng, chồng và các con. Liều thuốc đó là sự hy sinh, lời cầu nguyện liên lỷ, cộng thêm những đức tính tuyệt vời như lòng bác ái, tình yêu thương, tinh thần quả cảm, đức tính khiêm nhường và niềm tin vào Chúa.

Vì vậy, mưa dầm thấm lâu. Thiên Chúa đã thưởng công Mônica bằng việc hoán cải mẹ chồng. Patricius chồng cô đã xin Rửa Tội và tin theo Chúa. Augustinô quyết định chia tay bè rối Manichê (*Nhị*

Nguyên) là một tà thuyết chống lại Giáo Hội và đức tin Công Giáo mà ông đã dồn toàn tâm toàn trí trong suốt chín năm trường, sau đó ngài được Rửa Tội. Hai người con còn lại là Navigio và Perpetua cũng xin chịu phép Thanh Tẩy và gia nhập Giáo Hội Chúa. Sau này cả hai đã đi tu dòng.

Đây là ân huệ lớn lao do lòng thương xót của Chúa đã dành cho Mônica. Niềm vui tột cùng đó đã làm cho Mônica thoát lên với Augustinô trong những giây phút cuối đời: "Con ơi, không gì trên thế gian này làm mẹ vui hơn được nữa... Vì mọi hy vọng ... mẹ đã được mãn nguyện".

Cuối năm 387, khi hai mẹ con đang chuẩn bị trở về quê hương là Phi Châu, thì Thiên Chúa đã gọi Mônica về với Người, hưởng thọ 56 tuổi. Thánh nữ được chôn cất tại Ostie và sau được dời về Rôma vào năm 1430.

GƯƠNG SÁNG CỦA THÁNH NHÂN

Cuộc đời và gương sáng của thánh nhân cho chúng ta thấy rằng: ngài đã *"làm những chuyện bình thường cách phi thường"*. Tại sao vậy?

Trước tiên là chu toàn bốn phận trong lòng mến và sự trung thành. Đây là nhân đức anh hùng.

Ngài đã hoàn thành sứ mạng Chúa trao trong ơn gọi làm vợ và làm mẹ. Làm vợ, thánh nhân đã hết lòng quý trọng, tận tụy và chung thủy với chồng. Làm mẹ, ngài hết mực yêu thương, hy sinh cho con cái. Tận tụy giáo dưỡng con cái nên người. Khi không được như ý của mình, ngài vẫn không bỏ cuộc. Như Đức Giêsu, yêu và yêu đến cùng, nên không bao giờ muốn con của mình rơi vào tình trạng bất hảo và xa rời Giáo Hội. Thánh nhân đã cầu nguyện và hy sinh liên lỷ cho con. Nhờ đó mà ngài đã cải hóa được Augustinô trở về với Chúa và phục vụ Giáo Hội.

Thứ đến là cảm hóa bằng gương sáng. Khi bị ngược đãi bởi mẹ chồng và chồng, thánh nhân đã nêu cao gương khiêm nhường, yêu thương và tha thứ. Sẵn lòng thông cảm cho tính khí của mẹ và chồng. Yêu thương, phục vụ, khiêm nhường và tha thứ là lựa chọn của thánh nhân trong những lúc khó khăn khi gặp chuyện chẳng lành.

Thứ ba, là mẫu gương cầu nguyện và hy sinh. Thánh nhân đã kiên trì trong cầu nguyện. Trung thành trong niềm tin và kết hợp với Chúa cách liên lý trong tâm tình phó thác tuyệt đối, để mọi sự qua đi mà không bị rơi vào quên lãng, nhưng luôn được tác phúc vì lòng mến nơi thánh nhân.

Như vậy, cả cuộc đời của thánh Mônica đã để lại cho chúng ta gương sáng tuyệt vời cho những người vợ, người mẹ và cho hết mọi người.

BÀI HỌC CHO CHÚNG TA

Mỗi khi mừng lễ thánh Mônica, chúng ta hãy học nơi ngài những gương sáng để xây dựng hạnh phúc gia đình ngày càng tốt đẹp.

Bài học thứ nhất: Chu toàn bốn phận hằng ngày trong lòng mến. Làm những việc tầm thường cách phi thường trong sự kết hợp với Chúa và phó thác cho Người.

Bài học thứ hai: Biết dùng gương sáng như công cụ số một để cảm hóa người khác, nhất là những người ngang tàng, mất nết...

Bài học thứ ba: Cần xác định thật rõ: "*Mưu sự tại nhân, thành sự tại Thiên*". Làm mọi việc trong tâm tình tín thác nơi Chúa Quan Phòng. Đón nhận tất cả, miễn sao điều đó đẹp lòng Chúa và ích lợi cho ơn cứu độ của mọi người.

Bài học thứ tư: Đó là sự kiên trì, trung thành. Đời sống đức tin của chúng ta cần có những nhân đức này. Nếu không kiên trì, chúng ta dễ bỏ cuộc. Không kiên trì khó có thể trung thành. Giữa một xã hội đầy thử thách, tình trạng chối bỏ sự sống ngày càng lan tràn. Sự chung thủy đang là một điều gì đó khó hiểu đối với nhiều gia đình. Giáo dục con cái trở nên đầy thách đố. Những lúc như thế, chúng ta cần kiên trì và trung thành cũng như phó thác.

Lạy Thiên Chúa toàn năng, xin nhận lời thánh nữ Mônica chuyển cầu mà ban cho chúng con, nhất là những người vợ, người mẹ trong các gia đình, luôn biết nêu gương sáng trong sự thánh thiện, hiền lành, yêu thương và nhẫn nại, kiên trì và trung thành, tin tưởng và phó thác nơi Chúa như thánh Mônica khi xưa. Amen.

TẢN MẠN ĐÔI DÒNG

Viễn Đông

Quân Tử Thẳng Ngay Như Tre Trúc Tiểu Nhân Ngay Hiểm Tựa Bọ Sâu

Ngày qua, tháng tới. Mùa đi, mùa về. Tất cả cứ luân phiên theo dòng chảy thời gian. Trái tim nhịp tĩnh, nhịp động. Niềm vui nhẹ nhàng và nỗi buồn sâu lắng quện vào trầm tư. Cõi lòng đôi khi bộn bề như căn phòng chưa dọn dẹp kíp. Con người yếu đuối nên luôn cần nghị lực để vươn lên. M. Blanchecotte khuyên: “Hãy tưởng như mình sắp chết và hãy hành động như mình bất tử”. Thâm thúy và chí lý thay!

Thế kỷ XXI, mọi thứ đều hiện đại. Công việc gì cũng cần có kiến thức. Trẻ hóa cơ cấu. Ai cũng phải chạy đua. Tình yêu cũng hiện đại hóa, cũng bấm nút điều khiển từ xa, thậm chí có thể thực tế hóa và thương mại hóa. Ngày xưa người ta len lén trao nhau thư tình màu mực tím mồng tơ. Dễ thương làm sao thuở vụng dại, lóng ngóng, e ấp,... Nhịp tim loạn xạ như nhịp trống khua dồn đêm lễ hội của dân bản cao nguyên mà không dám ngỏ lời. Nhịp trẻ hòa với nhịp sống quê hương và thế giới. Con người như được “cài đặt chương trình” phần tiếng nói: Anh, Pháp, Đức, Ý, Tây Ban Nha, Nhật, Hoa, Hàn, Thái,...

Không tránh khỏi người khen, kẻ chê. Microsoft cũng cập nhật kiểu “thay như thay áo”. Ngày xưa người ta hò hẹn nhau đi chơi bằng xe đạp mà vẫn đẹp như nhạc, mộng như thơ, vẫn yêu nhau như điệu đố, bất luận giàu nghèo. Ngày nay người ta viết thư tình cho nhau bằng email, qua SMS, tìm nhau qua các website, internet. Muốn hẹn hò ít ra phải có “xế nổ”, thậm chí là phải xe “xịn” thì tình yêu mới “bền” được! Nhớ nhau thì quay số để điện đàm, có thể là điện thoại video hoặc webcam,... Nhờ đó mà nỗi nhớ được “xoa dịu” nhiều hơn vì có thể thấy hình ảnh sống động của nhau chứ không chỉ qua nét chữ như xưa. Cái gì cũng có nét độc đáo riêng biệt!

Khoa học tiến bộ cho phép con người lên cung trăng như cơm bữa. Các khoa học gia còn tìm cách chinh phục sao Hỏa. Biết đâu

mai một người ta có thể đi uống café trên mặt trăng hoặc một hành tinh nào đó chẳng hạn. Nếu vậy thì thật thú vị. Theo tiến độ khoa học phát triển, không ai có quyền giậm chân tại chỗ. Vấn đề là muốn hay không, vì người Pháp có câu: "Vouloir, c'est pouvoir." (Muốn là được.)

Nhìn các kỳ quan thế giới, thấy những thành tựu khoa học – dù chỉ qua báo chí hay truyền hình, chúng ta đã phải từ kinh ngạc này tới kinh ngạc khác mà không khỏi trầm trồ khen ngợi, thán phục. Cái gì hôm qua bất khả dĩ thì hôm nay trở nên khả dĩ – tất nhiên không phải là tất cả.

Trong cuộc sống, có người may mắn, có người kém may mắn. Đau khổ có ý nghĩa riêng của nó. Đó cũng là một quy-luật-muôn-đời mặc về nhiệm mầu mà trí tuệ con người không thể hiểu thấu. Chỉ có những tâm hồn vĩ đại mới cảm nhận được. Có thất bại, có nuôi tiếc để biết không ngừng vươn lên. Có điều sai trái để biết đâu là lẽ phải. Có đau khổ mới biết thế nào là hạnh phúc. Có chiến bại mới thấy phải cố gắng để chiến thắng. Và còn rất nhiều những triết-lý-sống, những triết-lý-cuộc-đời khác. Tưởng chừng mâu thuẫn mà lại rất hợp lý. Một loại nghịch-lý-thuận.

Đừng như Phariseu hợm mình mà vội trách người kia, kẻ nọ, hoặc khinh miệt người khác – dù chỉ qua ánh mắt. Đó là những bài học vô giá, khó có thể lý giải theo cách hiểu đơn giản và thông thường của những bộ óc nông cạn, thiển cận. Có những con người rất bình thường nhưng họ không hề tầm thường. Những chú gà nòi lại có bộ lông xác xơ. Học giả Lê Quý Đôn so sánh: "Ai tăng bốc thạo tất chê bai thạo".

Mưa về cho cây cối xanh biếc. Khơi nguồn bao ước mơ đẹp. Nâng soi những suy tư lắng đọng và bổ ích. Nhìn lại để biết rõ cái hữu hạn của chính mình mà không bị ảo tưởng làm sai lệch. Khổng Tử dạy: "Có lỗi mà không sửa mới thành ra có lỗi". Có lỗi hay không, dù nặng hay nhẹ, điều đó chưa là vấn nạn. Điều quan trọng là biết can đảm đứng dậy, phục thiện, nhìn về phía trước, sẵn sàng lên đường... Thánh nhân có quá khứ, tội nhân có tương lai.

Cứ sống chân thành và cứ là chính mình. Khoa học tiến bộ, con người cũng phải canh tân hằng ngày. Nhân vô thập toàn, có thể đôi khi cảm thấy thất vọng, nhưng đừng tuyệt vọng!

Một ngày. Một tuần. Một tháng. Một năm. Cũng khoảng thời gian ấy, nhưng có khi thấy mau, có lúc thấy lâu, tùy tâm trạng con người. Thời gian như bóng câu, đời người tưởng dài mà ngắn, và rồi ai cũng “trăm năm vào chết một ngày” (Cát bụi – Trịnh Công Sơn), nhìn thực tế chỉ còn “một nắm cỏ khâu xanh rì” (Cung Oán Ngâm Khúc – Nguyễn Gia Thiều). Nhưng chết không phải là hết. Trong ca khúc Bài Không Tên số 4, Ns Vũ Thành An nhận định: “Triệu người quen có mấy người thân, khi lìa trần có mấy người đưa”. Thực tế buồn ấy nhắc nhở chúng ta nhiều điều lắm!

Cả bạn và tôi, hãy quyết tâm sống cho mình và vì mọi người, xóa bỏ hận thù, xích lại gần nhau, thắt chặt tình thân ái hơn nữa, thể hiện văn hóa sự sống, bảo vệ chân lý và công lý để tạo lập hòa bình đích thực. Hãy tự nhủ: “Đừng trì hoãn, đừng lẩn lữa, tôi ơi!”

Đời thường mà phức tạp, có nhiều cái “đừng” cần phải cố gắng sống hằng ngày: “ĐỪNG nói trái sự thật, và phải biết xấu hổ vì sự thiếu học của con. ĐỪNG hổ thẹn xưng thú tội lỗi mình, ĐỪNG ngăn chặn dòng sông đang chảy. ĐỪNG cúi rạp trước kẻ ngu đần, cũng ĐỪNG thiên vị người quyền thế. Dù phải chết, con hãy phấn đấu cho sự thật, và Đức Chúa là Thiên Chúa sẽ bênh vực con. ĐỪNG ăn càn nói bậy, CHỚ nhu nhược trể nải trong công việc của con. ĐỪNG như sư tử trong gia đình, mà lại nhút nhát giữa gia nhân. ĐỪNG xòe tay ra nhận, rồi nắm lại khi phải cho đi” (Hc 4:25-31).

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 08/2025

CẦU CHO VIỆC CHÚNG SỐNG HÒA BÌNH VỚI NHAU

Xin cho các xã hội khó sống chung hòa bình đừng rơi vào khuyh hướng đối đầu vì những lý do chủng tộc, chính trị, tôn giáo hoặc ý thức hệ.

SỨC MẠNH BIẾN ĐỔI CỦA SỰ THA THỨ THẦM LẶNG

Việc chúng ta tha thứ cho ai đó cách công khai có thể xuất phát từ mong muốn buộc người khác phải thừa nhận cái sai của họ, hoặc để sự "cao thượng" của chúng ta được thừa nhận.

Tha thứ là một điều khó. Nó không khó ở việc cho đi và nhận lại, mà trước hết là khó ở việc thấu hiểu. Tại sao phải tha thứ? Tôi nhận được gì từ việc đó? Liệu tha thứ có phải một điều trái ngược với công lý hay không? Còn lòng tự trọng của tôi thì sao? Thêm vào đó, tha thứ không hề xóa bỏ được những tổn thương, nó cũng không có nghĩa là bỏ qua tất cả mọi lỗi lầm.

Sự tha thứ, về bản chất của nó, là một quyết định có ý thức để buông bỏ gánh nặng của sự thù hận và giận dữ. Khi gánh nặng này được giải gỡ, chúng ta có thể hiên ngang đứng dậy lần nữa. Chúng ta được uốn nắn, biến đổi, và trở nên kiên định.

Tin Mừng theo Thánh Mát-thêu cho chúng ta một góc nhìn khá đầy đủ về sự tha thứ, dù thoát nghe đoạn Tin Mừng này dường như không nói về điều ấy: "*Còn anh, khi bố thí, đừng cho tay trái biết việc tay phải làm, để việc anh bố thí được kín đáo. Và Cha của anh, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho anh*" (Mt 6, 3-4). Đoạn văn này, vốn thường được gọi là chuyện ngạn ngữ về "tay trái, tay phải", có thể được áp dụng một cách hoàn hảo vào việc tha thứ. Liệu sự tha thứ cũng là một thứ mà chúng ta "bố thí"? Liệu chúng ta có cần sự tha thứ? Và tại sao lại phải kín đáo?

1. Giải thoát

Hãy tưởng tượng một người bạn phản bội lòng tin của bạn. Lẽ dĩ nhiên, sự tổn thương là điều không tránh khỏi. Dù vậy, tha thứ không có nghĩa là giả vờ như sự phản bội kia chưa từng diễn ra. Tha thứ chính là việc thừa nhận nỗi đau và tiến về phía trước mà không còn dính vào nó nữa – nghĩa là, ngay cả là nỗi đau, là việc chúng ta đã vượt qua, và hay là chính sự tha thứ ấy. Khi chúng ta ngẫm tha thứ cho một ai đó, chúng ta không chỉ đang buông bỏ sự hận thù, mà còn cả những cảm xúc phức tạp còn tồn tại âm ỉ và làm "vấy bẩn" sự tha thứ của chúng ta. Đúng vậy, chúng ta đang buông bỏ sự kiểm soát từ hành vi của người kia với sức khỏe tinh thần của chính mình. Nhưng cũng có nhiều điều khác đang đồng thời diễn ra.

Tha thứ trong thâm lặng cũng đồng nghĩa với việc không tìm kiếm sự công nhận từ người ngoài cho những việc tốt chúng ta làm. Sự tha thứ cho ai đó một cách công khai có thể xuất phát từ mong muốn buộc người khác phải thừa nhận cái sai của họ, hoặc để sự “cao thượng” của chúng ta được công nhận. Sự tha thứ đích thực đến từ mong muốn chân thành để buông bỏ những nặng nề cho chính mình và người khác. Mưu cầu công lý và chính trực của chúng ta được gác lại và nó được đánh đổi bằng niềm tin tuyệt đối vào sự công chính của Thiên Chúa.

Có một quan niệm sai lầm cho rằng tha thứ đồng nghĩa với hòa giải. Đúng vậy, tha thứ cho phép chúng ta buông bỏ, nhưng nó không đòi hỏi chúng ta phải tiếp tục mối quan hệ cũ. Tùy thuộc vào mức độ nghiêm trọng của lỗi lầm, một số ranh giới có thể cần được thiết lập. Tuy vậy, trọng tâm của việc tha thứ nên nằm ở việc giải gỡ những ưu phiền trong lòng chúng ta và người khác. Đó là một quá trình mà lý tưởng nhất vẫn là một sự chuyển hóa cá nhân – đối với tất cả các bên liên quan.

2. Thực hành Đức Tin

Bằng việc giữ kín sự tha thứ của mình, về cơ bản là chúng ta đang thực hành đời sống đức tin của mình. Trước hết, chúng ta đang làm theo lời Chúa Giêsu đã dạy về sự tha thứ:

“Thật vậy, nếu anh em tha lỗi cho người ta, thì Cha anh em trên trời cũng sẽ tha thứ cho anh em” (Mt 6, 14).

Chúng ta thường quên mất rằng chính chúng ta phải là người chủ động: Nếu chúng ta tha thứ cho người khác, thì Chúa Cha sẽ tha thứ cho chúng ta. Chính chúng ta có trách nhiệm phải đem sự tha thứ đến cho thế gian – và thậm chí phải tha đến 70 lần bảy (một con số mang tính biểu tượng, không phải hiểu theo nghĩa đen).

Tuy nhiên, cũng giống như tất cả những việc thiện khác, việc tha thứ cũng nên được giữ kín. Tha thứ là tin rằng cuối cùng chính Chúa sẽ lo liệu công lý, chữa lành, bồi thường, và hòa giải. Nó không phải là một buổi biểu diễn lòng nhân từ của chúng ta một cách công khai.

Hãy nhớ rằng sự tha thứ là một món quà: for-giving. Chúng ta không lấy được thứ gì từ điều đó cả. Ngay cả sự thỏa mãn vì đã bỏ qua cho một ai đó cũng không. Để sự tha thứ thực sự là tha thứ, chúng ta phải quên đi rằng chúng ta đã từng tha thứ. Chúng ta giữ

kín điều tốt lành mình đã làm, thậm chí với chính bản thân mình. Bằng cách thực hành quy tắc “tay trái, tay phải”, chúng ta có thể có được sức mạnh thầm lặng của sự tha thứ và bước tiếp với một trái tim bình an – một trái tim đã được giải thoát hoàn toàn, kể cả khỏi cơn cám dỗ của sự kiêu ngạo về thái độ nhân từ đáng có của chính mình.

Tác giả: Daniel Esparza
Nguồn: Aletea

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Mừng kính trọng thể Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời (15/8), Thánh Phụ Đa Minh, Linh mục (8/8).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

HỘI LCTX GIÁO PHẬN BÀ RỊA:

Ô. Đaminh Nguyễn Văn Tánh, Phó 1 Ban Trị sự

Ô. Đaminh Nguyễn Văn Phước, Phó 3 Ban Trị sự

CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO PHẬN BAN MÊ THUỘT

Ô. Đaminh Bùi Văn Hiến, Trưởng BCH

B. Maria Trần Thị Kim Thu, Ủy viên BCH

B. Maria Trần Thị Biệt Điện, Ủy viên BCH

CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO PHẬN THANH HÓA

B. Maria Trần Thị Quy, Trưởng BDH

CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO PHẬN BÙI CHU

Ô. Đaminh Đình Văn Khẩn, Phó BCH

B. Maria Đoàn Thị Quỳ, Thủ quỹ

CỘNG ĐOÀN LCTX TGP HUẾ

B. Maria Hồ Thị Hạnh, Thủ quỹ

CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO PHẬN THÁI BÌNH

B. Maria Trần Thị Miên, Thư ký.

B. Maria Nguyễn Thị Thơ, Thủ quỹ

Xin Thiên Chúa, qua lời bầu cử của Mẹ Maria và Thánh phụ Đa Minh ban muôn ơn lành hồn xác, giữ gìn và nâng đỡ quý Anh/Chị trên bước đường phục vụ Giáo hội.

TUỔI TRẺ TRONG VÒNG VÂY CỦA CƠN CÁM DỔ

Nhiều người cho rằng chưa bao giờ giới trẻ lại dễ bị cám dỗ như thời tục hóa và thế giới Internet hôm nay. Nơi đó, không khác gì trong bối cảnh con rắn đến cám dỗ bà E-và, mẹ chúng sinh. Đôi khi người trẻ kiệt quệ trong vòng vây tội lỗi ấy mà chẳng thể thoát ra! Giáo Hội cũng đang cố gắng hết sức để giúp người trẻ thoát ra khỏi vũng lầy ấy. Hơn nữa, chính Thiên Chúa cũng mong muốn đồng hành với người trẻ trong mọi cảnh huống khó khăn của phận người. Tiếc là số người trẻ lạnh nhạt với tôn giáo, xa lạ với Thiên Chúa có phần gia tăng. Tuy nhiên, không vì thế mà người trẻ đầu hàng trước những cơn cám dỗ như vũ bão của thế lực quỷ ma.

Sở dĩ người trẻ, hay nói đúng hơn, con người luôn có nguy cơ phạm tội là vì chúng ta bị lây nhiễm một tội từ thuở ông bà nguyên tổ: Tội tổ tông. Nhiều bạn có lý khi lập luận rằng, tại sao chúng ta sống trong thế kỷ 21 rồi mà phải chịu hậu quả của lần phạm tội của ông A-đam và bà E-và. Thực ra, Giáo Hội nói *"Tội Tổ tông truyền, không có ý nói đến tội của cá nhân nhưng muốn đề cập đến tình trạng thâm nhiễm mà mỗi người khi vừa được sinh ra thì đã vướng mắc rồi"*. Đó là thân phận mỏng dòn của kiếp người. Đó là một sự thật khách quan, dù có muốn, người trẻ cũng chẳng thể thoát ra được. Ngược lại, chúng ta lưu ý đến một chi tiết sau khi ông bà phạm tội, Thiên Chúa không ruồng bỏ con người, nhưng hứa ban một Đấng Cứu Thế cho con người. Trong chiều hướng này, lời phụng vụ đêm Phục sinh vang lên: "Tội tổ tông là tội hồng phúc", vì tội ấy đã đem lại Đấng cứu độ cho con người.

Tuy nhiên, là những người con trong dòng giống mắc tội tổ tông, chúng ta hoàn toàn không bị bắt buộc phạm tội. Chịu phép rửa tội, chúng ta được Thiên Chúa tẩy rửa mọi vết nhơ của tội tổ tông. Từ đó chúng ta nên con người mới trong Đức Kitô. Điều trở trêu là chúng ta cứ vẫn nghiêng chiều về tội, và vẫn phạm tội như thường! Hình như người trẻ "hghiền" phạm tội, dầu biết điều ấy chẳng hay ho tốt lành gì! Hoặc nói đúng hơn, chính thánh Phaolô trải nghiệm sức lôi cuốn của tội mạnh hơn người ta tưởng: *"Sự thiện tôi muốn thì tôi không làm, nhưng sự ác tôi không muốn, tôi lại cứ làm"* (Rom 7, 19). Dù trong thân phận ấy, Thiên Chúa vẫn không lìa khi tạo dựng nên chúng ta. Đúng như lời nhạc của Lm. Kim

Long: *"Chúa không lầm, khi Ngài dựng nên con. Dù lời Ngài con không giữ trọn. Vì Chúa đã biết từ ngàn xưa: Rằng thân con bởi tro bụi. Và được cứu mang trong tội lỗi".*

Dĩ nhiên chúng ta đã biết: *"Tội là hoàn toàn từ bỏ Thiên Chúa, từ chối không đón nhận Tình yêu Thiên Chúa, khinh thường không giữ giới răn của Thiên Chúa".* Chúng ta thấy tội lỗi không có chỗ cho tình yêu. Ai trong chúng ta cũng cảm nhận được sức nặng nề của lỗi tội. Là tội nhân, thật khó để yêu mến chính mình và tha nhân. Vì xa cách Thiên Chúa, dù là người trẻ, chúng ta cũng thấy mình mất đi sức sống, ngọn lửa hy vọng cũng dường như lụi tàn. Đó là hậu quả của một đứa con xa Thiên Chúa, nhưng Thiên Chúa luôn là người Cha Nhân Hậu luôn chờ người con lầm lỡ ấy quay về (Lc 15, 1-32).

Thiên Chúa không chỉ kiên nhẫn đợi chờ, chính Người đã chủ động kéo con người ra khỏi vòng vây của cơn cám dỗ. Bằng cách nào? Trong đêm Giáng Sinh năm xưa, Thiên Chúa gửi đến cho nhân loại Con Một của Người là Đấng cứu rỗi, Đấng chuộc tội. Chính Người cứu chúng ta khỏi quyền lực tội lỗi. Như thế nào? Thánh Bernard tóm tắt câu chuyện cứu độ ấy cho các bạn trẻ khi nói rằng: *"Khi bàn tay Chúa Giêsu bị đóng đinh vào thập giá, Người đã đóng đinh cả tội lỗi ta vào thập giá nữa".* Như vậy, dù có ở trong vòng vây của biết bao cơn cám dỗ, người trẻ một khi bám vào thập giá, bám vào tay Thầy Giêsu, chắc chắn Ma Quỷ sẽ thất bại và bỏ đi.

Để được như thế, người trẻ muốn bắt chước vị thánh trẻ Đaminh Saviô trong bốn lời cam kết:

- 1/ Tôi sẽ siêng năng xưng tội và rước lễ.
- 2/ Tôi sẽ thánh hoá các ngày lễ trọng.
- 3/ Chúa Giêsu và Mẹ Maria là những người bạn thân nhất của tôi.
- 4/ Tôi thà chết chứ không phạm tội.

Đó là những cách tuyệt vời mà thánh nhân đã chia sẻ với chúng ta để lướt thắng cơn cám dỗ. Ngoài ra nhiều người nói rằng Ma Quỷ hay cơn cám dỗ cũng giống như con chó dữ vậy. Nếu chúng ta sợ nó, nó sẽ tấn công ta; ngược lại, nếu ta chống trả nó bằng những vũ khí hữu hiệu, nó sẽ cao chạy xa bay. Thực vậy, có lần trên kênh truyền hình Công Giáo TV 2000, Đức Giáo Hoàng Phanxicô cho biết: *"Chẳng có điều gì thuyết phục tôi để phải đối thoại với Satan*

cả! Sau đó ngài đưa ra lý do vì Satan thông minh hơn chúng ta nhiều. Nếu chúng ta bắt đầu đối thoại với nó, nó sẽ quay chúng ta vòng vòng và sau cùng là chúng ta lạc hướng. Bản chất của Satan là dối trá lừa bịp chúng ta, thậm chí với cả giám mục và linh mục nữa. Ngược lại khi chúng ta cương quyết đuổi nó đi, chúng ta sẽ chiến thắng.

Chúng ta cầu nguyện cho nhau để mỗi người thấy mình yếu đuối mà biết bám víu vào Thiên Chúa, vào tha nhân. Xin đừng thất vọng khi bạn đang sống trong tội lỗi, nhưng trên hết, với tinh thần người trẻ, hy vọng chúng ta lấy lại hy vọng để dám bước ra khỏi tình trạng tội lỗi ấy và đứng lên trở về cùng Thiên Chúa là Đấng luôn thương xót và chữa lành.

Giuse Phạm Đình Ngọc, SJ
Nguồn: <https://dongten.net>

CHÚC MỪNG BỐN MẠNG

Mừng kính trọng thể Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời (15/8), Thánh Phụ Đa Minh (8/8).

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
CHÚC MỪNG BỐN MẠNG**

CỘNG ĐOÀN LCTX MIỀN GIALAI, GP KONTUM

B. Maria Lê Thị Hào, Thư Ký.

B. Maria Ngô Thị Ái Lại, Thủ quỹ.

CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

B. Maria Đỗ Hồng Tho, Thủ quỹ

B. Maria Quan Thị Bích, UV Phục vụ

B. Maria Trần Thị Thanh Lan, Thư ký

B. Maria Nguyễn Thị Liên, UV Phục vụ

CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO PHẬN BẮC NINH

B. Maria Ngô Thị Huyền, Trưởng BPV

B. Maria Nguyễn Tố Như, Thư ký

B. Maria Nguyễn Thị Thu Hằng, Thủ quỹ.

Ô. Đaminh Nguyễn Đình Đàm, Ban Truyền thông

Ô. Đaminh Nguyễn Văn Tâu, Phó BPV

Xin Thiên Chúa, qua lời bầu cử của Mẹ Maria và Thánh Đa Minh ban muôn ơn lành hồn xác, giữ gìn và nâng đỡ quý Anh/Chị trên bước đường phục vụ Giáo hội.

NHỮNG CON QUỶ THẬT SỰ CỦA CHÚNG TA

Trong hình ảnh có gì? Hình ảnh có thể ghi dấu không phai vào ý thức của chúng ta để chúng ta không thể hình dung một vật gì đó theo cách nào khác. Ví dụ như bức tranh Bữa tiệc ly của Leonardo da Vinci. Ngày nay, nếu bạn nhắm mắt lại và cố hình dung Bữa tiệc ly, thì hình ảnh đó sẽ tự nhiên hiện lên, dù các học giả khẳng định trong bữa tiệc đó, Chúa Giêsu và các môn đệ không ngồi như thế. Nghệ thuật mạnh đến như vậy đấy.

Đáng buồn là, điều này cũng đúng về cách chúng ta tự nhiên hình dung về ma quỷ và việc trừ quỷ. Các bộ phim về quỷ ám, như Rosemary's Baby đã ghi khắc những hình ảnh nhất định trong chúng ta, nên chúng ta hình dung người bị quỷ ám là người có gương mặt đầy thù hận, méo mó, điên dại, bay lơ lửng lên trần, miệng phun ra những thứ nước tanh tưởi, ở trong một căn phòng đầy mùi khí độc. Và hình ảnh về việc trừ quỷ là một linh mục trông rất khổ hạnh, mặc toàn đồ đen, mang dây các phép, kêu danh cực thánh Chúa Giêsu khi rảy nước thánh, rồi quỷ hét lớn và tháo lui. Đó là những hình dung của chúng ta về quỷ ám và trừ quỷ. Nghệ thuật mạnh đến như vậy đấy!

Nhưng thường thì quỷ ám và trừ quỷ lại không giống như vậy. Thật sự hình dung ma quỷ và việc trừ quỷ theo cách đó là lợi bất cập hại, vì ma quỷ thì tinh vi và việc trừ quỷ không chỉ có những việc như trên phim mà lâu nay chúng ta vẫn tin.

Vậy đúng ra ma quỷ trong chúng ta sẽ như thế nào? Một hình ảnh về gương mặt méo mó, phun ra khí độc và những lời lẽ thù hận, có lẽ cũng hữu ích cho chúng ta hình dung. Đó là một hình ảnh ẩn dụ tốt. Tuy nhiên, trong đời thực, gương mặt méo mó và đầy thù hận quá lại thường xuất hiện trên mặt chúng ta, và chất độc phun ra chính là lời nói thù hận mà chúng ta nhắm vào nhau khi chửi rủa nhau vì đối địch về hệ tư tưởng, chính trị, đạo đức và tôn giáo. Cũng vậy, việc trừ quỷ không chỉ cần hành động rảy nước thánh theo nghĩa đen, mà còn cần đến Thần Khí.

Ma quỷ thật sự trông thế nào?

Có một con quỷ tên là hoang tưởng, nó rất mạnh và kéo theo các bầy đàn quỷ khác, như bất tín, nghi ngờ, đề phòng, và sợ hãi. Khi chúng ta bị hoang tưởng chiếm lấy, là chúng ta trở nên nghi ngờ và bất tín. Chúng ta nhìn ai cũng thấy họ là mối đe dọa, là kẻ địch, và mọi bản năng tự nhiên bắt đầu thúc ép chúng ta đề phòng, thủ thế và từ đó bắt đầu làm cho gương mặt chúng ta méo mó và phun ra điều bất tín. Đây có thể là con quỷ khó trừ nhất, vì nó khắc sâu trong lòng chúng ta. Không phải tình cờ mà từ sám hối [metanoia] là tổng kết thách thức mà Chúa Giêsu đặt ra cho chúng ta lại chính là phản đề của hoang tưởng [paranoia].

Rồi còn có một con quỷ khác tên là kiêu ngạo, nó làm chúng ta luôn mãi ý thức về sự đặc biệt của mình, làm chúng ta thích đặc biệt hơn là thích hạnh phúc. Con quỷ này kéo theo một bạn đồng hành xấu xa là ghen tị, làm tê liệt khả năng ngưỡng mộ người khác, chúc phúc cho họ và không thấy bị đe dọa bởi thành công của họ.

Tiếp theo, là con quỷ ham ăn và con quỷ tham lam. Hầu như chúng không còn dụ dỗ chúng ta ăn uống cho thật nhiều và tích trữ của cải mãi nữa. Thay vào đó, những con quỷ này truyền cho chúng ta sự tham lam muốn trải nghiệm, ám ảnh muốn tận hưởng mọi thứ, ám ảnh muốn kết nối xã hội 24/24 và 7/7. Hơn nữa, chúng còn kéo theo con quỷ dâm dục, con quỷ làm cho chúng ta xem người khác là đối tượng dục vọng của mình và làm chúng ta không tôn trọng họ nữa.

Chúng là những con quỷ thật sự làm cho gương mặt chúng ta méo mó, và dù không có con quỷ nào có hình dạng như đứa bé trong phim Rosemary's Baby, nhưng tất cả chúng đều làm chúng ta phun ra sự bất tín và thù hận thay vì tin tưởng và thông hiểu.

Làm sao để trừ chúng đây? Chúng không phải là những con quỷ dễ phản ứng trước nước thánh. Để tẩy trừ chúng, chúng ta phải cần đến Chúa Thánh Thần.

Kinh Thánh cho chúng ta biết Thần Khí "soi sáng mọi sự". Kinh Thánh còn nói rằng Thần Khí không phải là một sức mạnh mơ hồ mà chúng ta không thể nhận biết. Trong thư gửi tín hữu Galat, thánh Phaolô nói rõ Thần Khí là gì. Ngài bắt đầu bằng phép loại trừ, nói rằng Thần Khí không phải là gì, và không bao giờ được nhằm

lẫn Thần Khí với những con quỷ, cụ thể là hoang tưởng, bất tín, nghi ngờ, thủ thế, sợ hãi, kiêu ngạo, ghen tị, tham lam, ham ăn, và dâm dục. Thần Khí là phản đề với tất cả những thứ đó. Ngược lại, Thần Khí là khí thiêng của lòng nhân, vui mừng, hòa bình, nhẫn nại, tốt lành, chịu đựng, trung tín, hiền lành và khiết tịnh.

Hai cái đối lập không thể cùng tồn tại trong một chủ thể, và đó chính là cách hoạt động của việc trừ quỷ. Càng nắm lấy lòng nhân, vui mừng, hòa bình, nhẫn nại, tốt lành, chịu đựng, trung tín, hiền lành và khiết tịnh, thì chúng ta càng diệt trừ hoang tưởng, bất tín, nghi ngờ, thủ thế, sợ hãi, kiêu ngạo, ghen tị, tham lam, ham ăn, và dâm dục, cũng như bớt phun ra những thứ quỷ ám thù hận.

Rev. Ron Rolheiser, OMI

HOA CỎ GIOAN

Truyền thuyết nói rằng các Kitô hữu thời sơ khai thấy một loại cây nở rộ hoa vàng vào dịp lễ Sinh Nhật Thánh Gioan Tẩy Giả (24 tháng 6), và tiết ra chất dầu màu đỏ vào dịp lễ Thánh Gioan Tẩy Giả Bị Chém Đầu (29 tháng 8). Người ta gọi là St John's Wort – Hoa Cỏ Gioan (tên khoa học là *hypericum perforatum*), còn gọi là Rose of Sharon – Hoa Hồng Sharon. Trong Cựu Ước, "sharon" theo tiếng Do Thái có nghĩa là "rừng", vùng đồng bằng màu mỡ gần duyên hải Israel.

Ý nghĩa biểu tượng tâm linh: Theo tác giả Ronda Nelson, hoa vàng có 5 cánh như vòng hào quang và chất dầu đỏ như màu máu của Thánh Gioan Tẩy Giả.

Nói về Đức Giêsu Kitô, ngôn sứ Gioan Tẩy Giả có tâm nguyện tuyệt vời: "Người phải nổi bật lên, còn tôi phải lu mờ đi" (Ga 3:30).

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 115)	13
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CĐLCTX TGP Sài Gòn	18
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	21
✠ Các bài Thường huấn dành cho giáo dân	25
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Tín mộng	41
◆ Lễ Đức Mẹ Lên Trời	45
◆ Mẫu gương tuyệt vời cho các bà mẹ công giáo	47
◆ Tản mạn đôi dòng	52
◆ Sức mạnh biến đổi của sự tha thứ thầm lặng	55
◆ Tuổi trẻ trong vòng vây cám dỗ	58
◆ Những con quỷ thật sự của chúng ta	61